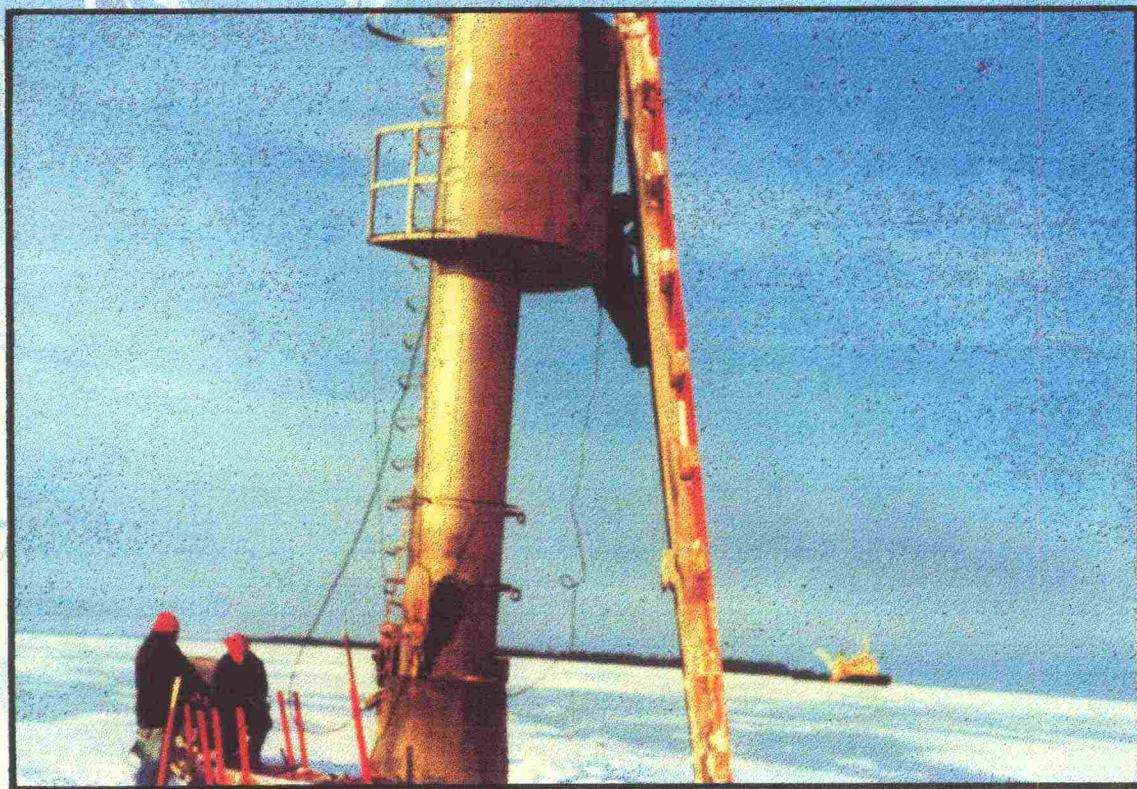

Väylänhoito

Ulkopuolisille tehtävät
väylänhoitotyöt

Merenkululaitos

Väyläosasto, turvalaitetoimisto
Helsinki 1993

3.11.1993

Merenkukuhallitus

Viite
hvisning

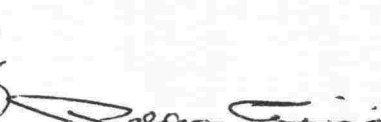

Asia
Ärende

Merenkukuhallitus asetti 21.12.1992 työryhmän, jonka tehtävänä oli selvittää
ulkopuolisille tehtävien väylähoitotöiden hinnoittelua ja muita ehtoja.

Saatuaan työnsä valmiiksi työryhmä kunnioittavasti luovuttaa raporttinsa merenkukuhallitukselle.

Seppo Saarela

Mauri Paukkonen Olavi Karlsson Juha Ruuskanen

Håkan Knip Pekka Ellilä Matti Jokinen

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO	2
2. VÄYLÄNHOIDON MAHDOLLISUUDET ULKOPUOLISILLE TEHTÄVIIN TÖIHIN	3
3. SOPIMUSTYYPIT	5
4. KUSTANNUSLASKENTA HINNOITTELUN PERUSTEENA	6
5. KUSTANNUSLASKENTA ERI SOPIMUSTYYPEISSÄ	11
6. TYÖRYHMÄN MUUT SUOSITUKSET	21
7. LIITTEET	22

1. JOHDANTO

Valtion tulo- ja menoarviota koskevaan lakiin (laki 423/88, liite 1) tehtiin 1.3.1992 voimaantullut muutos (laki 165/92, liite 2), joka toi virastojen ja laitosten talousarvioiden laadintaan käsitteen nettobudjetointi. Samanaikaisesti tuli voimaan myös uusi maksupelilaki (laki 150/92, liite 3). Tähän lakiin perustuen liikenneministeriö antoi päätöksen merenkululaitoksen maksullisista suoritteista (päättös 1512/23.12.1992, liite 4), joka tuli voimaan 1.1.1993 ja on voimassa vuoden 1993 loppuun. Päätöksessä määriteltiin ne maksulliset liiketaloudelliset suoritteet, jotka merenkululaitos hinnoittelee liiketaloudellisin perustein. Tällaisia suoritteita ovat mm. merenkululaitoksen aluksen tai kulkuneuvon suorittamat kuljetukset, hinaukset, avustustehtävät tai muut työsuoritukset sekä muut toimeksiantoon perustuvat merenkululaitoksen suoritteet.

Merenkululaitoksen johdon neuvottelutilaisuudessa 17.12.1992 sovittiin työryhmän muodostamisesta selvittämään ulkopuolisille tehtävien väylänhoitotöiden hinnoittelua ja muita ehtoja. Työryhmän asettamiskirje on liitteenä 5. Työryhmän vetäjäksi nimettiin Seppo Saarela merenkulkuhallituksen väyläosastosta. Yleinen osasto ja merenkulukupiirit nimesivät edustajikseen seuraavat henkilöt:

Mauri Paukkonen	MKH/yleinen osasto
Olavi Karlsson	Suomenlahden merenkulukupiiri
Juha Ruuskanen	Saaristomeren merenkulukupiiri
Håkan Knip	Pohjanlahden merenkulukupiiri
Pekka Ellilä	Pohjanlahden merenkulukupiiri
Matti Jokinen	Järvi-Suomen merenkulukupiiri

Ryhmä valitsi sihteerikseen Olavi Karlssonin.

Vaikka tehtävä alkuaan rajattiinkin koskemaan väylänhoitotehtävien hinnoittelua ja muita ehtoja, ovat tässä raportissa tehdyt esitykset sovellettavissa laajemmaltikin kattamaan myös muita väylänpidon ulkopuolisille tuottamia palveluita.

2. VÄYLÄNHOIDON MAHDOLLISUUDET ULKOPUOLISILLE TEHTÄVIIN TÖIHIN

Melkein jokaisen väylän loppupäässä on satama, jota ylläpitää joku muu kuin valtio. Sataman yhteydessä on yleensä turvalaitteita, joita satamanpitäjä ylläpitää. Ulkopuolisten ylläpitämien turvalaitteiden lukumäärä vuoden 1992 tilaston mukaan on 2.322 kappaletta mikä vastaa noin 8.8 prosenttia kaikkien turvalaitteiden lukumäärästä.

Satamaan kuuluu yleensä väylänosuus, jota satamanpitäjä ylläpitää. Muiden kuin MKL:n ylläpitämiä virallisia väyliä on noin 330 km, 2,4 % kaikista väylistä. Lisäksi on olemassa yksityisten ylläpitämiä venereittejä.

MKL:lla on paljon sellaista erikoiskalustoa ja erikoisosaamista, jota voidaan myydä palveluna ulkopuolisille. Kun MKL:lla on myös ajoittain jonkinverran väylänhoitohenkilöstön ylikapasiteettia, voidaan sitä käyttää ulkopuolisille tehtäviin töihin erityisesti sellaisena ajankohtana, jolloin omissa töissä ei ole kuormitushuippua.

2.1. TURVALAITTEIDEN KUNNOSSAPITO

Tärkein palvelu, jota voidaan myydä ulkopuolisille, on turvalaitteiden kunnossapitotyö. Yleensä yksityisen, kunnan tai kaupungin ylläpitämä turvalaitemäärä on niin vähäinen, ettei niiden kannata luoda omaa ylläpito-organisaatiota. Näin ollen edellytykset myydä tällaista palvelua ovat olemassa. Kysymykseen tulee lähinnä väyläaluksilla, väylänhoitoveneillä ja työveneillä tehty työ, koska näin raskasta kalustoa ei yleensä ole tarjolla muualla.

Väylänhoitotyön erikoisluonteesta johtuen MKL:n henkilökunnan ammattitaito on näissä tehtävissä hyvä.

On myös mahdollista myydä turvalaitteiden kunnossapitotöitä muihin maihin, kun ratkaistaan muodolliset esteet kuten aluksien liikkuminen muiden maiden aluevesillä.

2.2. VÄYLIEN KUNNOSSAPITO

Kysymykseen tulee lähinnä väylien tarkastusharaus. Markkinoilla toimii useita konsultteja, joten kilpailutilanne on kova. Harauksien vastaanottovaltuuksien myöntäminen kuuluu MKL:lle, mikä voi olla kilpailua rajoittava tekijä.

2.3. HINAUSPALVELU

MKL voi tarjota hinauspalveluja. Ala on kuitenkin erittäin kilpailtu. Vastuukysymyksiin pitää kiinnittää erityistä huomiota.

2.4. JÄÄNMURTOPALVELU

Raskasta väylänhoitokalustoa voidaan käyttää myöskin jäänmurtoon. Alalla esiintyy kilpailua, sillä satamilla on omat tai vuokratut satamajäänmurtajat.

2.5. RAKENTAMIS- JA RAKENNUTTAMISPALVELU

MKL:ssä on paljon erikoisrakentamisen osaamista, kuten satamien, laitureiden ja sulkujen rakentaminen. Rakennusliikkeet tekevät näitä töitä, joten alalla vallitsee todellinen kilpailutilanne.

MKL:ssä on paljon rakennuttamisen osaamista. Jo nykyään MKL hoitaa rakennuttamistehtäviä myös muille viranomaisille, kuten rajavartiolaitokselle.

2.6. MUUT TYÖT

MKL:n väylänhoitohenkilöstön erikoisosaamista voidaan myydä ulkopuolisille. Esimerkkeinä mainittakoon sukellustyöt, kuljetuspalvelut ja nostotyöt.

2.7. RESURSSIEN RAJOITUKSET

Ulkopuolisille tehtävien töiden määrät eivät saa olla niin suuria, että omat työt jäävät tekemättä, tai että tarvitaan lisää pysyvää henkilökuntaa niiden tekemiseen. Ulkopuoliset työt pitää pääsääntöisesti pyrkiä ajoittamaan sellaisiin ajankohtiin, jolloin käytettävissä on ylikapasiteettia.

3. SOPIMUSTYYPIT

Ulkopuolisille tehtävien töiden osalta voidaan käyttää kaikkia niitä sopimusmuotoja, joita MKL käyttää ostaessaan itse palveluja ulkopuolelta.

3.1. TUNTIHINTAPOHJAINEN SOPIMUS

Tuntipohjainen sopimus sopii tehtävissä, missä työn tarkka hinnoittelu on vaikeaa tai mahdotonta. Useimmiten joko työmäärät tai materiaalimenekit eivät ole tarkkaan tiedossa tai hallittavissa. Kokemuksen myötä tuntipohjainen sopimus voidaan toisinaan myöhemmin muuttaa urakointisopimukseksi.

Tuntipohjaisella sopimuksella voidaan myös vuokrata kalustoa. Ilman käyttöhenkilöstöä vuokrattavan kaluston tulee olla sellaista, että asiallisen käytön toteaminen jälkikäteen on mahdollista.

3.2 URAKKAPOHJAINEN SOPIMUS

Mikäli hanke tai tehtävä on etukäteen yksiselitteisesti määritettävissä, paras sopimusmalli on urakkasopimus.

Urakkasopimus voidaan tehdä myös kattamaan vain osan kokonaistehtävästä. Esimerkiksi työpanos urakkana ja materiaalit laskutetaan erikseen, tai tehtävään kuuluu sovittu määrä

tarkastuskäyntejä vuodessa. Tällöin tarvittavat kunnostustyöt ja materiaalit laskutetaan erikseen.

3.3 YLEISTÄ SOPIMUKSISTA

Sekä tuntihintapohjainen että urakkasopimus voidaan tehdä myös pitkäaikaiseksi. Tällöin on sopimuksessa sovittava hinnantarkistukset. Pitkäaikaissopimukset sopivat erinomaisesti jatkuvaan kunnossapitotyöhön.

Kunnossapitotehtävien osalta sopimukset voivat kattaa joko huoltokohteen kokonaisvastuullisen kunnossapidon (täyshuoltosopimus) tai ainoastaan huoltotyön (huoltosopimus). Täyshuoltosopimus laajimmillaan voi käsittää esimerkiksi uuden turvalaitteen asentamisen tuhoutuneen tilalle. Kaikissa sopimustyypeissä lopullinen vastuu huoltokohteen toiminnasta tulisi kuitenkin aina jättää sen omistajalle, mikäli huoltotyö on asiallisesti tehty.

Esimerkkeinä urakkapohjaisista sopimuksista mainittakoon turvalaitteiden asennustyö, turvalaitteiden vuosihuolto ja hyvin suunniteltu rakennushanke.

Tuntihintapohjaisia töitä olisivat mm. hankkeiden suunnittelutyöt, kalustovuokraukset ja jatkuvaa kunnostusta vaativat turvalaitteet.

4. KUSTANNUSLASKENTA HINNOITTELUN PERUSTANA

Jäljempänä esitetyt kustannuslaskentamallit ja hinnoitteluperusteet on laadittu merenkulkupiirien teknillisiä toimialoja varten. Periaatteet ovat kuitenkin sovellettavissa MKL:n osastoille ja muille toimialoille.

4.1 UUDEN MAKSUPERUSTELAIN VAATIMUKSET

MKL:ssa siirryttiin vuoden 1993 alusta lukien nettobudjetointiin. Samasta ajankohdasta

MKL:n hinnoittelun perustaksi tuli valtion uusi maksuperustelaki (150/92). Uuden maksuperustelain mukaan tässäkin selvityksessä tarkasteltavien töiden hinnoittelu suoritetaan liiketaloudellisin periaattein.

Liiketaloudellisten periaatteiden mukaisesti toiminnan tulee olla kannattavaa eli tuotoilla tulee kattaa vähintään toiminnan kustannukset ja toimintaan oman pääoman ehdoin sijoitetulle pääomalle on saatava asetettu tuotto.

Maksuperustelain mukaan yksittäisen suoritteen tai suoriteryhmän ei tarvitse olla kannattava kunhan koko toiminta sitä on.

Jäljempänä esitetyt kustannukset ovat suoriteyksiköiden omakustannusarvoja. Mikäli markkinahintainen maksu on omakustannusarvoa korkeampi, peritään markkinahintainen maksu.

4.2 ULKOPUOLISTEN TÖIDEN KUSTANNUKSET

Ulkopuolisille suoritettavien hankkeiden kustannukset on tässä tarkastelussa jaoteltu henkilöstökustannuksiin, kalustokustannuksiin ja muihin kustannuksiin. Jäljempänä esitetyt laskelmat perustuvat kevään 1993 kustannustasoon.

4.2.1 Henkilöstökustannukset

Henkilöstön palkkauskustannukset jaetaan välittömiin ja välillisiin kustannuksiin. Välittömillä palkkauskustannuksilla tässä esityksessä tarkoitetaan hankkeella tai hankkeen hyväksi työskentelevien henkilöiden palkkoja ja palkkaukseen liittyviä muita kustannuksia. Välittömiä palkkauskustannuksia voivat aiheuttaa kaikki toimialan henkilöt teknillisen toimialan hallintoa lukuunottamatta. Teknillisen toimialan hallintoon luettavien henkilöiden nimet on lueteltu liitteessä 6 sivulla 3, mikä vastaa vuoden 1993 alun tilannetta.

Välittömät palkkauskustannukset voidaan edelleen jakaa henkilön kuukausipalkkaan,

lomarahaan, eläkemaksuihin, sotu-maksuihin ja tapaturmavakuutusmaksuihin. Välittömät palkkauskustannukset pitävät sisällään myös sairausajan, loma-ajan ja muun palkallisen vapaan palkkamenot. Välittömästi hankkeella työskentelevän henkilön kuukausipalkasta lasketun tuntipalkan avulla hankkeelle kohdennetaan kaikki muut henkilöstöön liittyvät kustannukset.

Laskennan pohjana käytettävä tuntipalkka saadaan jakamalla henkilön kuukausipalkka joko luvulla 150 tai 163 (kts liite 6 s.1). Kun saatu tuntipalkka kerrotaan luvulla 2,7, saadaan henkilön tuntikustannus selville.

Tuntipalkkakerroin sisältää yllämainitut eläke-, sotu-, lomapalkka-, lomaraha- ja sairausajan palkkakustannukset. Lisäksi kerroin sisältää henkilön arvioidut koulutuskustannukset, koulutukseen liittyvät matkakustannukset, toimistomenot ja toimitilakustannukset. Kertoimeen sisältyvät myös osuudet teknillisen toimialan hallinnon, hallintotoimialan ja MKH:n yleishallinnon kustannuksista.

Esimerkki 1.

Kuukausipalkka 10.000.-

Viikkotyöaika 36 h 15 m => jakaja 150

$$\text{Tuntikustannus} = 10.000/150 * 2,7 = 180,-$$

Esimerkki 2.

Kuukausipalkka 12.000.-

Viikkotyöaika 40 h => jakaja 163

$$\text{Tuntikustannus} = 12.000/163 * 2,7 = 199,-$$

4.2.2 Kalustokustannukset

Kaluston tuntikustannustaulukko (liite 7) perustuu pitkälti MKH:n päätökseen MKL:n liiketaloudellista suoritteista perittävistä maksuista (Dnro 9/00/92). Liitteen 7 taulukoihin on lisätty sellaisia kalustoyksiköitä, joita edellämainitussa päätöksessä ei esiinny.

Kaluston tuntikustannuksiin on sisällytetty käyttökustannukset (huolto-, vuosikorjaus-, polttoainekustannukset jne.), pääomakustannukset ja hallintokustannukset. Raskaassa aluskalustossa tuntikustannuksiin sisältyy myös aluksen henkilöstön palkkauskustannukset ja henkilöstöön liittyvät muut kulutusmenot. Liitteen 7 kommenttisarakkeessa on mainittu, sisältääkö tuntihinta henkilöstökustannukset.

Tuntihinnat on laskettu siten, että kaluston vuorokauteen kohdistuvat kiinteät kustannukset katetaan normaalin työpäivän puitteissa (8h). Mikäli kalustoa käytetään yli kahdeksan tuntia voidaan periä maksu, jolla katetaan kaluston muuttuvat kustannukset.

Tuntihintoja ei ole laskettu sellaisesta tavanomaisesta kalustosta, jota voidaan vuokrata ulkopuolisilta ja jolle on muodostunut ns. markkinahinta. Esimerkiksi piirin auton käytöstä hankkeella voidaan periä samansuuruinen maksu kuin paikallisissa autovuokraamoissa. Hankkeellahan voidaan käyttää myös vuokraamosta hankittua autoa.

Esimerkki 3.

Väyläalus Letto vuokrataan kunnalle 15.3 klo 07.00-18.00 väliseksi ajaksi.

Laskutettava summa:

ajalta 07.00-15.00 $8 * 5.100 = 40.800,-$

ajalta 15.00-18.00 $3 * 3.700 = 11.100,-$

Yhteensä

51.900,-

Esimerkki 4.

Yli 400 kW:n väylänhoitovene+kahden hengen miehistö suorittaa kunnan satama-alueelle kunnan lukuun kahden tunnin tarkastusmatkan.

Laskutettava summa:

Väylänhoitovene

ajalta 12.00-14.00 $2 * 400 = 800,-$

Miehistö 1)

ajalta 12.00-14.00

väylämestari $2 * 200 = 400,-$

väylänhoitaja $2 * 165 = 330,-$

Yhteensä $1.530,-$

1) Väylämestarin kuukausipalkka = 12.000,-

Väylänhoitajan kuukausipalkka = 10.000,-

4.2.3 Muut kustannukset

Matkakustannukset

Hankkeisiin liittyviä matkakustannuksia ei ole sisällytetty edellä esitettyihin kustannuksiin, vaan matkakustannukset veloitetaan valtion virkamiesten matkustussäännön perusteella.

Aineet ja tarvikkeet

Aineista ja tarvikkeista peritään maksu ostolaskun mukaisesti. Lisäksi peritään aineiden ja tarvikkeiden varastoinnista aiheutuneet kustannukset. Varastolisänä on mahdollista käyttää 6 % .

Rahoituskustannukset

Valtiolle syntyy rahoituskustannuksia aina kun suoritettujen maksujen ja saatujen maksujen välille syntyy aikaviivettä. Rahoituskustannukset voidaan minimoida, kun työn tilaaja suorittaa ennakkomaksuja tai maksaa työn edistymisen mukaan. Mikäli hankkeeseen liittyy selkeitä rahoitettavia eriä, voidaan työn tilaajalta periä 12 prosentin suuruinen vuotuinen korko. Valtion vuoden 1992 efektiivinen korkokustannus oli 11,69 %.

4.2.4 Arvonlisävero

Arvonlisäveron huomioonottaminen ohjeistetaan myöhemmin.

5. KUSTANNUSLASKENTA ERI SOPIMUSTYYPEISSÄ

5.1 TUNTIPOHJAINEN SOPIMUS

Tuntipohjainen sopimus sisältää hyvin vähän riskejä työn suorittajan ja teettäjän kannalta. Tuntipohjaiset työt ovat yleensä melko lyhytkestoisia ja niihin osallistuvat henkilö- ja kalustomäärät ovat pienehköjä. Yksinkertaisimmillaan tuntipohjainen laskutus voidaan hoitaa tämän selvityksen liitetaulukoiden avulla.

Esimerkki 5. Kustannuslaskenta tuntipohjaisessa sopimuksessa

Kunta pyytää piiriä huoltamaan turvalaitteensa satama-alueellaan. Työhön sisältyy turvalaitteiden paristojen ja lamppujen vaihto sekä pienehköt maalaus- ja korjaustyöt. Lisäksi turvalaitteiden sijainti tarkistetaan ja turvalaitteet siirretään tarvittaessa oikeille paikoilleen.

Piiri on laskenut, että työ kestää noin kaksi työpäivää. Ylitöitä ei tehdä. Aine- ja tarvikekustannukset ovat arviolta 5.000 markkaa. Työhön osallistuu yksi väylämestari ja kaksi väylänhoitajaa, jotka yöpyvät pitkien välimatkojen

takia paikallisessa hotellissa. Lisäksi piirikonttorilla yhden työpäällikön ajasta hankkeen suunnitteluun kuluu kolme tuntia.

Aineiden ja tarvikkeiden varastoinnista peritään 6 prosentin suuruinen varastolisä. Matkamennoista sekä aine- ja tarvikemennoista syntyy arviolta 21 päivän rahoituskustannukset.

Edellisen perusteella kunnalle voidaan tarjota työsuoritusta keskimäärin 200,-/henkilö/h ja 400,-/vene/h. Matka- ja tarvikekustannukset laskutetaan syntyneiden menojen mukaisesti. Vaikka kysymys on tuntipohjaisesta sopimuksesta kunta voi pyytää arviota hankkeen kokonaiskustannuksista. Kokonaiskustannukset voidaan arvioida seuraavanlaisen laskelman avulla.

A Palkkauskustannukset					
nimike	kk-palkka	jakaja	tunti-palkka	palkkauskus-tannus/h	palkkauskus-tannus/16 h
1 VM	12.000,-	163	74,-	$2,7 \cdot 74 = 200,-$	$200 \cdot 16 = 3200,-$
2 VH	11.000,-	163	67,-	$2,7 \cdot 67 = 180,-$	$180 \cdot 32 = 5760,-$
1 TYÖP	14.000,-	150	93,-	$2,7 \cdot 93 = 250,-$	$250 \cdot 3 = 750,-$
Palkkauskustannukset yhteensä					9.710,-
B Matkakustannukset					
			kokopäiväraha	$3 \cdot 161,- =$	483,-
			puolipäiväraha	$3 \cdot 72,- =$	216,-
			hotellimajoitus	$3 \cdot 400,- =$	1.200,-
			Yhteensä		1.899,-
C Väylänhoitoveneen kustannukset					
			käyttö 16 h	$16 \cdot 400,- =$	6.400,-
D Aineet ja tarvikkeet					
			Varastolisä 6 % edellisestä		5.000,- 300,-
E Rahoituskustannukset					
			$((5000+1899) \cdot 0,12) \cdot 21/360$		48,-
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ A+B+C+D+E					23.357,-

Mikäli työt toteutuvat suunnitelman mukaisesti, kunnalle lähetetään noin 23.500 markan lasku.

5.2. URAKKAPOHJAISET SOPIMUKSET

5.2.1 Hankekohtainen sopimus

Hankekohtaisen urakkasopimuksen tarjouslaskenta etenee samantyyppisesti kuin tuntipohjaisen sopimuksen kustannusarvioissa. Hankekohtainen laskenta on kuitenkin vaativampaa. Hankkeet ovat usein suurehkoja ja mahdollinen kilpailutilanne edellyttää tarkkaa tarjouslaskentaa.

Mikäli hankkeet ovat suurehkoja, työt on tarjouslaskennassa hyvä jakaa eri vaiheisiin. Tällöin projektin aikataulun ja kustannusten hallittavuus paranee. Kustakin hankkeen osa-alueesta arvioidaan siihen kuluva välittömien miestyötuntien määrä. Työnjohdon työtuntien määrää voi olla usein hankala arvioida, koska työnjohto saattaa työskennellä usealla hankkeella samanaikaisesti. Tämän jälkeen arvioidaan välittömät matka- ja materiaalikustannukset sekä vieraitten palvelusten kustannukset. Tarkka tarjouslaskenta edellyttää myös työvaiheiden viivästymisen aiheuttaman kustannusvaikutuksen arvioimista. Myös materiaalin hukkakäyttö ja hävikki tulee arvioida.

Jäljempänä esitetään esimerkki laiturihankkeen tarjouslaskelmasta. Laskelma voi olla myös eri muotoa kuin esitetty. Laskelman rakenteen tulee kuitenkin olla selkeä ja tukea budjetointia.

Esimerkki 6.

Kunta pyysi piiriltä tarjousta alueelleen rakennettavasta laiturista. Piiri jakoi laiturihankkeen 7 osa-alueeseen. Koska kunnalla oli niukasti varoja käytettävissä, hanke toteutettiin rahoituksen mukaan mielekkäinä osakokonaisuuksina. Hankkeen kokonaiskestoksi arvioitiin 21 työpäivää.

Hanke jaettiin seuraaviin osakokonaisuuksiin:

Laivalaituri	Venelaituri
-paalutus	-aisat
-maankaivu	-kansi
-tihtaalit	
-runko ja kansi	
-viimeistely	

Miestyötunteja hankkeeseen arvioitiin kuluva seuraasti (osia yhdistelty):

	Laivalaituri			Venelait.	
Henkilöstö	paalutus maankaivu	tihtaalit	runko kansi viim.	aisat kansi	Yhteensä
rakennusmiehet tunnit	51	168	144	192	555
työnjohto tunnit	9	9	9	21	48

Kustannuslaskelmassa kustannukset jaettiin välillisiin ja välittömiin kustannuksiin. Välittömiä kustannuksia olivat ne kustannukset, jotka voitiin suoraan kohdentaa hankkeelle. Palkkojen kohdentaminen yksittäiselle hankkeelle on usein hieman hankalaa, koska työnjohtajat ja rakennusmiehet työskentelevät usein useammalla kuin yhdellä hankkeella. Palkkakustannukset voidaan kuitenkin jakaa hankkeille jälkikäteen tuntikirjanpidon ja muistiotositteiden avulla.

Seuraavassa laskelmassa ei käytetä tuntipalkkakerrointa (2,7), vaan kertoimen sisältämät kustannuserät lisätään laskelmaan kustannuslisäprosenttien avulla. Kustannuslisäprosentin mukainen kustannuslisä saadaan seuraavan kaavan avulla:

$$\text{kustannuslisä} = \frac{\text{välittömät palkat} + \text{henkilösivukulut}}{100} \times \text{kustannuslisä} - \%$$

Laskelmassa kustannukset on jaettu välittömiin ja välillisiin kustannuksiin, jotta kustannusseuranta olisi helpompaa.

Korkokustannukset on laskettu välittömistä kustannuksista, joista on vähennetty henkilösivukulujen sisältämä laskennallisen sairaajan palkka sekä lomarahen ja lomapalkan osuus. Laskelmassa on oletettu, että tulojen ja menojen välille syntyy keskimäärin kuukauden viive.

Alla esitetään kustannuslaskelmataulukko, jonka perusteella tarjous voidaan tehdä.

	mk	paalutus maankaivu	tihtaalit	runko kansi viim.	venelait. aisat kansi	Yhteensä
	VÄLITTÖMÄT	KUSTANNUKSET				
1	miestyö	1.632	8.568	7.344	9.792	27.336
2	hlösivuk. 65 % ed.	1.061	5.569	4.774	6.365	17.769
3	matkat	380	1.800	3.600	4.800	10.580
4	materiaal	10.160	12.500	12.220	40.000	74.880
5	konetyöt	14.720	1.920		7.680	24.320
6	vieraat p					
7	muut					
	TYÖNJÄ. YHT.	27.953	30.357	27.938	68.637	154.885
8	Työnjohto					
	miestyö	708	774	712	1.743	3.937
9	hlösivuk. 65 % ed.	460	503	463	1.133	2.559
10	matkat	126	138	127	310	701
	TYÖN. YHT.	1.294	1.415	1.302	3.186	7.197
	VÄLITTÖMÄT	YHTEENSÄ				
		29.247	31.772	29.240	71.823	162.082
1)	VÄLILLISET	KUSTANNUKSET				
	YK-lisä					
	50 %	1.931	7.707	6.647	9.517	25.802
	HALL-lisä					
	14 %	541	2.158	1.861	2.665	7.225
	Korkokust					
	12% /12	284	285	264	678	1.511
	Varasto-					
	lisä 6 %	610	750	733	2.400	4.493
	VÄLILLISET	YHTEENSÄ				
		3.366	10.900	9.505	15.260	39.031
	KAIKKI	KUSTANNUKSET	YHTEENSÄ			
		32.613	42.672	38.745	87.083	201.113

Välittömät palkat

- Rivit 1 + 8

Henkilösivukulut

- Rivit 2 + 9

1) Välillisten kustannusten laskenta:

YK-lisä

- Rivit (1+2+8+9) * 50 %

HALL-lisä

- Rivit (1+2+8+9) * 14 %

Korkokust.

- ((Välittömät kust.yht.)-(Rivit (1+8) * 35,5 %)) * 1 %

Varastolisä

- Rivi 4 * 6 %

Laskelman perusteella tarjoushinta olisi vähintään 201.000,- mk

5.2.2 Pitkäaikaissopimukset

Pitkäaikaissopimuksilla väylänpitäjä siirtää väylänhoitoon liittyviä tarkastus-, huolto- ja korjaustöitä huoltajalle eli merenkulkupiirille. Otsikon mukaisesti huoltovastuu pyritään siirtämään huoltajalle useammaksi vuodeksi. Pitkäaikaissopimusten avulla merenkulkupiirit pystyvät suunnittelemaan toimenpiteet siten, että myös kiireisinä kevätkausina työt voidaan suorittaa oikea-aikaisesti ja mielekkäässä järjestyksessä.

Pitkäaikaissopimukset jaetaan tässä esityksessä kahteen sopimustyyppiin: huoltosopimukseen ja täyshuoltosopimukseen. Käytännössä tilanne ei todennäköisesti tule olemaan näin yksinkertainen. Erilaisia sovelluksia näistä kahdesta sopimusmallista tulee varmasti esiintymään.

5.2.2.1 Huoltosopimus

Seuraavaan esimerkkiin liittyvä malli huoltosopimuksesta on liitteenä 8.

Esimerkki 7.

Esimerkkitapauksessa huoltosopimuksen vuosimaksuun kuuluu kelluvien turvalaitteiden tarkastus keväisin ja kerran kahdessa kuukaudessa purjehduskauden aikana, kaikki uudelleensijoitukset sekä normaalit huoltotyöt varaosineen. Muut toimenpiteet laskutetaan erikseen.

Piiri suorittaa vuosittain sopimuksen mukaisesti väylänhoitoalueelle neljä matkaa. Yksi edestakainen matka kestää neljä tuntia. Tästä matka-ajasta kaksi tuntia lasketaan huoltosopimuksen kustannuksiin, koska samalla matkalla puolet tehollisesta työajasta käytetään piirin omiin väylänhoitotehtäviin.

Huoltosopimuksen piiriin kuuluvalla 7,3 metrin väylällä on seuraavat kolme viittaa ja kaksi linjataulua:

<u>Nimi</u>	<u>Nro</u>	<u>Laji</u>
STEN	3603	Eteläviitta
PAPPER	3605	Pohjoisviitta
SAX	3607	Itäviitta
VIRU YL	20409	Linjataulu
VIRU AL	20407	Linjataulu

Viru ylempi linjataulu on kytketty sähköverkkoon ja alempi toimii aurinko-paneelijärjestelmällä. Viitat ovat 225 mm muoviputkiviittoja, joissa on heijastinnauhat ja tutkaheijastimet.

Työaikaa vuosittaisiin tarkastus- ja huoltotoimenpiteisiin arvioidaan kuluvan tunteja seuraavasti:

	Väylä- mestari	Väylän- hoitaja	Väylän- hoito- vene	Väylän- hoito- päällikkö
1. tarkistus- ja huolto- matka keväällä - matka-aika h - viitat tark+huolto h - linjataul. -"- h	2,00 0,50 1,00	2,00 0,50 1,00	2,00 0,50 1,00	
2. tarkistus- ja huolto- matka - matka-aika h - viitat tark+huolto h - linjataul. -"- h	2,00 0,50 -	2,00 0,50 -	2,00 0,50 -	
3. tarkistus- ja huolto- matka - matka-aika h - viitat tark+huolto h - linjataul. -"- h	2,00 0,50 -	2,00 0,50 -	2,00 0,50 -	
4. tarkistus- ja huolto- matka - matka-aika h - viitat tark+huolto h - linjataul. -"- h	2,00 0,50 0,50	2,00 0,50 0,50	2,00 0,50 0,50	
YHTEENSÄ h	11,50	11,50	11,50	2,00

Huoltosopimuksen kustannusten laskenta

Väylämestari ja väylänhoitaja tekevät 40 tuntista työviikkoa, jolloin tunti-

palkkajakajaksi tulee 163. Väylänhoitopäälliköllä on normaali virastotyöaika, jolloin jakajana käytetään lukua 150. Palkkakustannuskerroin on 2,7.

Väylänhoitoveneen tuntikustannukset voidaan katsoa liitteen 7 taulukosta, koska palkkauskustannukset lasketaan erikseen.

Hankkeesta ei synny valtion virkamiesten matkustussäännön mukaisia matkakustannuksia eikä rahoituskustannuksia. Tämän sopimuksen edellyttämät maksut suoritetaan piirille etukäteen tammi- ja heinäkuussa.

Pienehköjä tarvikekustannuksia, joita ei väylänpitäjältä erikseen laskuteta, arvioi piiri kertyvän noin 1000 markan arvosta vuosittain.

Huoltosopimuksen kustannuslaskelma.

A Palkkauskustannukset					
nimike	kk-palkka	jakaja	tunti-palkka	palkkauskus-tannus/h	palkkauskus-tannus/16 h
1 VM	12.000,-	163	74,-	2,7*74=200,-	200*11,5=2300,-
1 VH	11.000,-	163	67,-	2,7*67=180,-	180*11,5=2070,-
1 VHP	14.000,-	150	93,-	2,7*93=250,-	250* 2,0= 500,-
Palkkauskustannukset yhteensä					4.870,-

B	Väylänhoitoveneen kustannukset käyttö 11,5 h	11,5 * 400,- =	4.600,-
---	---	----------------	---------

C	Pientarvikekustannus	1.000,-
---	----------------------	---------

D	Varastolisä	kohta C * 6 %	60,-
---	-------------	---------------	------

KUSTANNUKSET YHTEENSÄ		A+B+C+D	10.530,-
-----------------------	--	---------	----------

Huoltosopimuksesta aiheutuvat vuosittaiset kustannukset ovat hyvin kohtuulliset, koska huoltoalueella käydään samalla kun ollaan lähistöllä suorittamassa omia väylänhoitotehtäviä. Tällöin ei synny ylimääräisiä matkakustannuksia.

5.2.2.2 Täyshuoltosopimus

Seuraavaan esimerkkiin liittyvä malli täyshuoltosopimuksesta on liitteenä 9.

Esimerkki 8.

Täyshuoltosopimuksen mukaisesti piiri huoltaa väylänpitäjälle kuuluvat merenkulun turvalaitteet. Piiri vastaa myös turvalaitteiden normaalista kulumisesta johtuvista korjauksista. Piiri vastaa edelleen pienehköistä väylien merkinnän kunnostus- ja parannustoista.

Esimerkki on sama kuin kohdassa 5.2.2.1. Huoltosopimus on vain tässä tapauksessa muutettu täyshuoltosopimukseksi.

Työaikaa vuosittaisiin tarkastus- ja huoltotoimenpiteisiin arvioidaan kuluvan tunteja seuraavasti:

	Väylä- mestari	Väylän- hoitaja	Väylän- hoito- vene	Väylän- hoito- päällikkö
1. tarkistus-, huolto- ja korjausmatka keväällä				
- matka-aika h	2,00	2,00	2,00	
- viitat tark+huolto h	1,00	1,00	1,00	
- linjataul. -"- h	1,00	1,00	1,00	
2. tarkistus-, huolto- ja korjausmatka				
- matka-aika h	2,00	2,00	2,00	
- viitat tark+huolto h	0,50	0,50	0,50	
- linjataul. -"- h	0,50	0,50	0,50	
3. tarkistus-, huolto- ja korjausmatka				
- matka-aika h	2,00	2,00	2,00	
- viitat tark+huolto h	0,50	0,50	0,50	
- linjataul. -"- h	0,50	0,50	0,50	
4. tarkistus-, huolto- ja korjausmatka				
- matka-aika h	2,00	2,00	2,00	
- viitat tark+huolto h	1,00	1,00	1,00	
- linjataul. -"- h	1,00	1,00	1,00	
YHTEENSÄ h	14,00	14,00	14,00	2,50

Täyshuoltosopimuksen on tässä tapauksessa arvioitu lisäävän työaikaa vain 2 ½ tuntia henkilöä ja venettä kohden.

Täyshuoltosopimuksen kustannusten laskenta

Henkilöstön palkkakustannukset ja väylänhoitoveneen kustannukset lasketaan samoin kuin huoltosopimuksessa.

Hankkeesta ei synny valtion virkamiesten matkustussäännön mukaisia matkakustannuksia eikä rahoituskustannuksia. Tämän sopimuksen mukaiset maksut suoritetaan piirille etukäteen tammi- ja heinäkuussa.

Pienehköjä tarvikekustannuksia arvioi piiri kertyvän noin 2000 markan arvosta vuosittain.

Piiri uusii viitat, kettingit, viittapainot ja linjataulut luonnollisen kulumisen seurauksena noin 10 vuoden välein. Viittojen, kettinkien, viittapainojen ja linjataulujen hankintakustannukset jakotetaan tällöin 10 vuoden ajalle.

Täyshuoltosopimuksen kustannuslaskelma.

A Palkkauskustannukset					
nimike	kk-palkka	jakaja	tunti-palkka	palkkauskus- tannus/h	palkkauskus- tannus/16 h
1 VM	12.000,-	163	74,-	$2,7 \cdot 74 = 200,-$	$200 \cdot 14,0 = 2800,-$
1 VH	11.000,-	163	67,-	$2,7 \cdot 67 = 180,-$	$180 \cdot 14,0 = 2520,-$
1 VHP	14.000,-	150	93,-	$2,7 \cdot 93 = 250,-$	$250 \cdot 2,5 = 625,-$
Palkkauskustannukset yhteensä					5.945,-
B Väylänhoitoveneen kustannukset					
käyttö 14,0 h				$14,0 \cdot 400,- =$	5.600,-
C Pientarvikekustannus					2.000,-
D Viittojen uusiminen mk/kpl 3.150,-					
$3 \cdot 3.150 = 9.450 / 10 \text{ vuotta} = 945,-$					945,-
E Viittakettinkien uusiminen mk/kpl 400,-					
$3 \cdot 400 = 1.200 / 10 \text{ vuotta} = 120,-$					120,-
F Viittapainojen uusiminen mk/kpl 500,-					
$3 \cdot 500 = 1.500 / 10 \text{ vuotta} = 150,-$					150,-
G Linjataululevyjen uusiminen 2 m ² /vuosi					260,-
H Kyllästetty puutavara					300,-
I Varastolisä kohdat (C+D+E+F+G+H) * 6 %					230,-
KUSTANNUKSET YHTEENSÄ A+B+C+D+E+F+G+H+I					15.616,-

Täyshuoltosopimus tulee esimerkkitapauksessa noin 5.100 markkaa kalliimmaksi väylänpitäjälle kuin huoltosopimus. Pääosa summasta muodostuu turvalaitteiden hankintakustannuksista. Palkkauskustannuksiin täyshuoltosopimus aiheuttaa 1.100 markan lisän.

6. TYÖRYHMÄN MUUT SUOSITUKSET

6.1 LASKENTAJÄRJESTELMÄN KEHITTÄMINEN

MKH:n laskentajärjestelmä nykymuodossaan on kehittymätön nettobudjetoinnin kannalta. Järjestelmää tulisi kehittää ennen kaikkea siten, että oman henkilöstön palkkamenot voitaisiin suoraan kohdistaa omalle kustannuspaikalleen.

On tarkoituksenmukaista, että esimerkiksi nettobudjetoinnin alainen väylänhoitotyö toteutetaan muun väylänhoitotyön yhteydessä. Tällöin esimerkiksi väylänhoitajan kuukausittainen tai jopa päivittäinen työaika saattaa jakaantua laitoksen omien väylänhoitotöiden ja ulkopuolisille tehtävien väylänhoitotöiden kesken. Nykyinen laskentajärjestelmä kohdistaa kuitenkin oman henkilöstön palkkamenot aina etukäteen palkkarekisteriin ilmoitetulle kustannuspaikalle. Tarvitaan jälkikäteen tapahtuvia oikaisutoimenpiteitä sekä peruslaskentajärjestelmän ohella tapahtuvaa laskentaa ja kirjanpitoa.

Muiden kulutusmenojen, kuten esimerkiksi nettobudjetoinnin alaiseen työhön käytettävien tarveaineiden, vieraiden palvelujen tai muiden sellaisten menojen kirjaaminen suoraan lopulliselle kustannuspaikalleen on mahdollista.

Laskentajärjestelmää tulisi kehittää siten, että myös palkkamenot voidaan kohdistaa reaaliajassa suoraan oikealle kustannuspaikalle.

6.2 OHJETYÖAIKOJEN TIEDOSTON KEHITTÄMINEN

Väylänhoitotehtäville ei ole olemassa yhtenäisiä ohjetyöaikoja.

Pitkäaikaissopimusten kustannuslaskennan tueksi tulisi kehittää ohjetyöaikojen tiedosto, jota voitaisiin käyttää apuna kustannuslaskelmien laatimisessa.

7. LIITTEET

1. Laki valtion tulo- ja menoarviosta, N:o 423/13.5.1988
2. Laki valtion tulo- ja menoarviosta annetun lain muuttamisesta, N:o 165/21.2.1992
3. Valtion maksuperustelaki, N:o 150/21.2.1992
4. Liikenneministeriön päätös merenkulkulaitoksen maksullisista suoritteista, N:o 1512/23.12.1992
5. Työryhmän asettamiskirje
6. Teknillisten toimialojen hinnoittelulaskelmia 26.08.1993
7. Kaluston tuntikustannustaulukko
8. Huoltosopimuksen sopimusmalli
9. Täyshuoltosopimuksen sopimusmalli

950

N:o 423

Laki

valtion tulo- ja menoarviosta

Annettu Helsingissä 13 päivänä toukokuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Valtion tulo- ja menoarvio

1 §

Varainhoitovuosi

Valtion tulo- ja menoarvio laaditaan varainhoitovuodeksi kerrallaan. Varainhoitovuosi on kalenterivuosi.

2 §

Tulo- ja menoarvioesityksen antaminen

Hallituksen esitys valtion tulo- ja menoarvioksi on annettava eduskunnalle riittävän ajoissa ennen varainhoitovuoden alkua.

Tulo- ja menoarvioesitykseen liittyvät hallituksen esitykset on pyrittävä antamaan eduskunnalle niin hyvissä ajoin, ettei tulo- ja menoarvioesityksen käsittely niiden myöhäisen antamisen johdosta viivästy.

3 §

Bruttobudjetointi

Valtion tulot ja menot otetaan tulo- ja menoarvioon bruttomäärin niin, ettei menoja vähennetä tuloista eikä tuloja menoista.

Tulo- ja menoarviossa ja kirjanpidossa voidaan siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään valtiolle liikaa perityn tulon palautus kuitenkin ottaa huomioon tulojen vähennyksenä palautuksen suoritusvuonna.

Uusista valtionlainoista saatavat tulot ja valtionvelan kuoletukset otetaan tulo- ja menoarvioon nettomääräisesti siten, että tulo- ja menoarvioon merkitään niiden erotus.

4 §

Liiketoimintaa harjoittavien valtion virastojen ja laitosten budjetointi

Valtiovarainministeriön määräämien, liiketoimintaa harjoittavien valtion virastojen ja laitosten liiketoiminnan käyttötulot ja käyttomenot voidaan ottaa tulo- ja menoarvioon bruttomääräisinä sarakkeen ulkopuolelle. Jos käyttötulot ovat käyttömenoja suuremmat, merkitään tuloarviossa erotusta vastaava käyttötalouden rahoituskate sarakkeeseen. Käyttömenojen ollessa käyttötuloja suuremmat merkitään erotusta vastaava käyttötalouden lisärahoitustarve menoarviossa sarakkeeseen.

Valtion liikelaitoksista annetun lain (627/87) mukaisen liikelaitoksen, jäljempänä liikelaitos, tulot ja menot jätetään valtion tulo- ja meno-

arvion ulkopuolelle sen mukaan kuin mainituksa laissa on säädetty.

5 §

Tulojen ryhmittely

Tulot ryhmitellään laatunsa mukaan osastoihin, jotka jaetaan osaksi tulojen laadun ja osaksi organisaatorakenteen mukaan lukuihin ja momentteihin.

Tulojen ryhmittelystä säädetään tarkemmin asetuksella.

6 §

Menojen ryhmittely

Menot ryhmitellään menoarviossa hallinnonaloittain pääluokkiin. Hallinnonalojen yhteiset menot voidaan kuitenkin merkitä erikseen yhteen tai useampaan pääluokkaan.

Pääluokat jaetaan lukuihin ja luvut momentteihin osaksi tehtävien, osaksi hallinnon organisaatorakenteen ja osaksi menojen laadun mukaan.

Menojen ryhmittelystä säädetään tarkemmin asetuksella.

7 §

Määrärahalajit

Määrärahat ovat kiinteitä määrärahoja, arviomäärärahoja tai siirtomäärärahoja. Arviomäärärahan ja siirtomäärärahan luonne on mainittava menoarvion asianomaisella momentilla.

Arviomäärärahaa saadaan ylittää siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Siirtomääräraha voidaan kokonaan tai osaksi siirtää käytettäväksi tulo- ja menoarvioon ottamisvuotta seuraavien kolmen varainhoitovuoden aikana, jollei tulo- ja menoarviossa asianomaisen siirtomäärärahan kohdalla ole määrätty, että siirtomääräraha voidaan siirtää käytettäväksi vain seuraavan varainhoitovuoden aikana.

8 §

Tulo- ja menoarvion perustelut

Tulo- ja menoarvion hyväksyminen sisältää myös tulo- ja menoarvioesityksessä olevien,

eduskunnan kannanotoiksi tarkoitettujen perusteluiden hyväksymisen, jollei eduskunta pääätä perusteluista toisin.

9 §

Käyttösuunnitelma

Edellä 8 §:ssä tarkoitettuihin perusteluihin voidaan sisällyttää käyttösuunnitelma, jossa arvioidaan, miten momentin määräraha jakaantuu eri käyttötarkoitusten kesken.

Jollei 8 §:ssä tarkoitetuista tulo- ja menoarvion perusteluista muuta johdu, käyttösuunnitelmassa olevia markkamääriä voidaan ylittää käyttösuunnitelmakohtiin merkittyjen käyttötarkoitusten ja momentin määrärahan puitteissa siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

10 §

Valtuusmenettely

Tulo- ja menoarvion käsittelyn yhteydessä voidaan myöntää määrältään ja käyttötarkoitukseltaan rajattu valtuus tehdä sopimuksia ja antaa sitoumuksia, joista aiheutuvia menoja varten tarvittavat määrärahat otetaan joko kokonaan tai puuttuvilta osiltaan myöhempiin tulo- ja menoarvioihin. Valtuutta saadaan käyttää sen varainhoitovuoden aikana, jonka tulo- ja menoarvioon se on otettu.

Valtion talonrakennushankkeesta, josta on tulo- ja menoarvion perusteluissa esitetty laajuus- ja kustannusarviot, saadaan varainhoitovuonna tehdä sellaisia rakentamista koskevia sopimuksia, joista aiheutuvia menoja varten tarvittavat määrärahat otetaan joko kokonaan tai puuttuvilta osiltaan myöhempiin tulo- ja menoarvioihin. Milloin talonrakennushankkeen laajuus- ja kustannusarviot on esitetty siirtomäärärahan perusteluissa, on mainittu sopimuksenteko-oikeus voimassa niin kauan kuin siirtomäärärahaa saadaan käyttää. Laajuus- tai kustannusarvion ylittävään hankkeeseen saadaan sitoutua vain, jos suunnittelutietojen tarkentumisesta, olosuhteiden muutoksesta tai muusta sellaisesta syystä johtuva hankkeen laajuuden tai kustannusten tarkistuminen edellyttää arvion ylittämistä ja kustannukset ovat kohtuulliset.

11 §

Lisämenoarvioesitys

Annettaessa eduskunnalle esitys lisäyksistä ja muutoksista tulo- ja menoarvioon on samassa esityksessä osoitettava myös varat ehdotettavan menojen lisäyksen ja tulojen vähennyksen kattamiseen. Esitykseen on sisällytettävä myös arvioidut olennaiset muutokset tulo- ja menoarvioon merkittyjen tulojen määrissä. Lisäksi esityksessä voidaan ehdottaa vähennyksiä tulo- ja menoarviossa myönnettyihin määrärahoihin.

12 §

Toiminta- ja taloussuunnittelu

Virastojen ja laitosten on suunniteltava toimintaansa ja talouttansa usean vuoden aikavälillä. Suunnittelusta voidaan säätää tarkemmin asetuksella.

2 luku

Valtion maksuliike, kirjanpito ja tilinpäätös

13 §

Maksuliike

Valtion maksuliikkeen hoitamisesta säädetään asetuksella.

14 §

Kirjanpito

Valtion kirjanpidossa tulee noudattaa hyvää kirjanpitolapaa.

15 §

Kirjanpidon yksityiskohtaisuus

Kirjanpidon tilit on järjestettävä siten, että tulo- ja menoarvion toteutumisen seuranta on mahdollista vähintään momentin tarkkuudella.

Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen virastojen ja laitosten on lisäksi pidettävä liiketoiminnastaan liikekirjanpitoa, jossa seurataan viraston ja laitoksen liiketoiminnan kannattavuutta sekä varojen ja velkojen muutoksia.

Liikelaitosten kirjanpidosta säädetään erikseen.

16 §

Muu laskentatoimi

Virastojen ja laitosten tulee pitää toiminnan johtamisen ja seurannan kannalta tarpeellista muuta laskentatoimintaa siten kuin siitä asetuksella säädetään.

17 §

Tilinpäätöksen laadinta-ajankohta

Valtion tilinpäätös on laadittava kultakin varainhoitovuodelta sitä seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä.

18 §

Tilinpäätösasiakirjan sisältö

Valtion tilinpäätösasiakirjaan, joka on myös painettuna julkaistava, on otettava:

1) tulo- ja menoarviotilit vertailuineen tulo- ja menoarvioon osasto-, pääluokka-, luku- ja momenttitarkkuudella;

2) hallinnollinen tase, joka sisältää muiden hallinnollisen kirjanpidon tilien kuin tulo- ja menoarviotilien saldot tilivirastoittain;

3) selvitys seuraavaan vuoteen siirretyistä määrärahoista;

4) selvitys tulo- ja menorästeistä;

5) tulo- ja menoarvion ulkopuolella olevien valtion rahastojen tuloslaskelmat ja taseet;

6) edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen virastojen ja laitosten liiketoiminnasta laaditut tuloslaskelmat ja taseet sekä liikelaitosten tuloslaskelmat ja taseet;

7) selvitys valtion antamista lainoista;

8) selvitys valtionvelasta;

9) selvitys varainhoitovuoden päättyessä voimassa olleista valtion takauksista ja muista vastuusitoumuksista; sekä

10) muut valtiovarainministeriön määräämät selvitykset.

Valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä määrätä, että valtion tilinpäätökseen ei tarvitse liittää selvitystä sellaisista lain perusteella syntyneistä takauksista, joiden johdosta aiheutuvan maksuvelvollisuuden mahdollisuus on vaakuus huomioon ottaen hyvin vähäinen ja joiden yksittäinen suuruus ei ole huomattava sekä joiden täsmällistä yhteismäärää ei voida ilman kohtuuttomia vaikeuksia selvittää. Ne takaukset, joista ei ole annettava selvitystä, on mainittava tilinpäätösasiakirjassa.

Valtion ulkomaanrahan määräinen velka muunnetaan Suomen rahaksi varainhoitovuoden viimeisen Suomen Pankin kurssin mukaan.

19 §

Tulorästit ja menorästit sekä eräiden menojen kohdentaminen

Varainhoitovuodelle kuuluvat tulot, joita ei ole voitu varainhoitovuoden aikana valtiolle periä, siirtyvät tulorästeinä seuraavaan vuoteen. Jos suuruudeltaan tarkoin tiedossa ollutta menoa ei ole voitu ennen varainhoitovuoden päättymistä maksaa varainhoitovuoden tulo- ja menoarvioon tarkoitusta varten otetusta kiinteästä tai arviomäärärahasta, saadaan menon suorittamista varten tarvittava määrä siirtää tilinpäätöksessä menorästinä seuraavaan vuoteen. Menorästi, jota ei varainhoitovuotta lähinnä seuraavan vuoden aikana ole suoritettu, peruutetaan, jollei asianomainen ministeriö toisin määrää. Mitä edellä on säädetty ministeriöstä, koskee vastaavasti valtioneuvoston kansliaa.

Verot ja veronluonteiset tulot sekä valtion antaman lainan lyhennykset ja korot ovat sen vuoden tuloa, jonka aikana ne ovat valtiolle kertyneet. Valtion velan korko on sen vuoden menoa, jonka aikana se on maksettu, ja valtion ottaman lainan emissioalennus sen vuoden menoa, jonka aikana lainaa koskeva sopimus on tehty.

Jos osaksi tai kokonaan käyttämättä jäänyttä siirtomäärärahaa ei saa enää tilinpäätöksessä siirtää, on käyttämätön määrä peruutettava. Peruutettu siirtomääräraha ja menorästi merkitään tuloksi.

nki)

20 §

Edellisille vuosille kuuluvien menojen maksaminen kuluvan vuoden määrärahasta

Jos varainhoitovuonna tulee maksettavaksi varainhoitovuotta aikaisempaan vuoteen kohdistuva meno, jonka suorittamista varten tarvittavia varoja ei ole voitu siirtää menorästinä, voidaan meno maksaa valtiovarainministeriön luvalla kulumassa olevan varainhoitovuoden vastaavaan tarkoitukseen käytettävissä olevasta määrärahasta. Valtiovarainministeriön päätöksellä voidaan kuitenkin määrätä, että tilivirasto voi päätöksessä tarkemmin määrätyin edellytyksin päättää menon maksamisesta ilman valtiovarainministeriön lupaa.

21 §

Virastojen ja laitosten liiketoiminnan vuositulos ja tilinpäätöksen vahvistaminen

Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen virastojen ja laitosten liiketoiminnan vuositulos määrätään siten, että varainhoitovuoden tuloista vähennetään niiden hankkimisesta aiheutuneet menot siten, kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

3 luku

Erinäiset säännökset

22 §

Varastojen suuruus

Viraston ja laitoksen toimintaa varten tulo- ja menoarviossa osoitetuilla määrärahoilla ei saada hankkia varastoon hyödykkeitä enempää kuin mitä viraston tai laitoksen häiriötön toiminta edellyttää.

23 §

Kassavarojen sitominen tarveainevarastoihin

Valtiovarainministeriö nimeää ne valtion virastot ja laitokset, jotka saavat sitoa valtion kassavaroja tarveainevarastoihin siten, että menoarvion määrärahaa veloitetaan vasta tarveaineita käyttöön otettaessa. Valtiovarainministeriö määrää myös, kuinka paljon varoja edellä tarkoitettulla virastolla ja laitoksella saa olla sidottuna tarveainevarastoihin.

24 §

Arvopapereiden luovuttaminen, hoitaminen ja luetteloiminen

Sellaisia valtion omistamia osakkeita, osuustodistuksia ja muita arvopapereita, joiden hankinta on tapahtunut eduskunnan nimenomaisen päätöksen nojalla, ei saa luovuttaa toiselle ilman eduskunnan suostumusta. Suostumusta ei kuitenkaan tarvita, mikäli luovutusta on asetuksella tarkemmin säädettävällä tavalla pidettävä merkitykseltään vähäisenä.

Valtiovarainministeriö voi antaa määräyksiä valtion omistamien osakkeiden, osuustodistusten ja muiden arvopapereiden hoitamisesta ja luettelomisesta. Liikelaitoksia koskevien mää-

räysten antamisesta säädetään valtion liikela-
toksista annetussa laissa.

25 §

*Lain soveltaminen eduskunnan
taloudenhoitoon*

Tämän lain säännöksiä on soveltuvin osin
noudatettava myös eduskunnan taloudenhoi-
dossa. Arviomäärärahan ylittämisestä päättää
eduskunnan määrärahojen osalta eduskunnan
kansliatoimikunta, joka myöntää myös 19 §:n
1 momentissa ja 20 §:ssä tarkoitetun luvan.

Tarkemmat määräykset eduskunnan talou-
denhoidosta ja kirjanpidosta annetaan edus-
kunnan tilisäännössä, jonka eduskunta vahvis-
taa puhemiesneuvoston ehdotuksesta.

26 §

Asetuksenantovaltuus

Tarkemmat säännökset tämän lain täytän-
töönpanosta annetaan asetuksella.

Asetuksella voidaan säätää valtion tulo- ja
menoarvioon, kirjanpitoon, tilinpäätökseen
sekä virastojen ja laitosten sisäiseen valvontaan
liittyvistä asioista, jollei niistä ole nimenomai-
sen säännöksen nojalla säädettävä lailla.

Asetuksessa säädetyistä asioista voidaan an-
taa määräyksiä ja ohjeita myös valtiovarainmi-
nisteriön päätöksellä ja virastojen ja laitosten
ohjesäännöissä.

Helsingissä 13 päivänä toukokuuta 1988

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

27 §

Lain voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuu-
ta 1988 ja sillä kumotaan valtion tulo- ja
menoarvion ja tilinpäätöksen perusteista 24
päivänä huhtikuuta 1931 annettu laki (136/31)
ja postisiirtoliikkeen käyttämisestä valtion kas-
saliikkeessa 12 päivänä heinäkuuta 1940 annet-
tu laki (363/40), ensin mainittu siihen myö-
hemmin tehtyine muutoksineen.

Lain täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toi-
menpiteisiin saadaan ryhtyä ennen lain voi-
maantuloa.

28 §

Siirtymäsäännökset

Siirtomäärärahaan tämän lain 7 §:ää sovelle-
taan ensimmäisen kerran vuoden 1989 tulo- ja
menoarviossa, mihin asti sovelletaan valtion
tulo- ja menoarvion ja tilinpäätöksen perusteis-
ta annetun lain 6 §:ää ja 9 §:n 2 momenttia.

Tilinpäätökseen tätä lakia sovelletaan ensim-
mäisen kerran vuoden 1988 tilinpäätöstä tehtä-
essä, mihin asti sovelletaan 1 momentissa mai-
nittua lakia.

Valtion virastojen ja laitosten liiketoiminnan
käyttötulot ja käyttömenot otetaan vuoden
1988 tulo- ja menoarvioon siten kuin 1 mo-
mentissa mainitun lain 2 §:n 3 momentissa on
säädetty.

Valtiovarainministeri *Erkki Liikanen*

- 1 -

LIITE 2.

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1992

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 1992

N:o 165—176

SISÄLLYS

N:o		Sivu
165	Laki valtion tulo- ja menoarviosta annetun lain muuttamisesta	595
166	Asetus erään viran siirtämisestä sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalalla	598
167	Eduskunnan päätös eduskunnan työjärjestyksen muuttamisesta	599
168	Eduskunnan päätös eduskunnan kanslian ohjesäännön 10 ja 12 §:n muuttamisesta	601
169	Eduskunnan päätös eduskunnan oikeusasiamiehen johtosäännön muuttamisesta	602
170	Eduskunnan päätös Eduskunnan Pankkivaltuusmiesten johtosäännön muuttamisesta	603
171	Eduskunnan päätös Eduskunnan kirjaston ohjesäännön muuttamisesta	605
172	Eduskunnan päätös eduskunnan tilisäännön muuttamisesta	606
173	Eduskunnan päätös valtiontilintarkastajain johtosäännön muuttamisesta	607
174	Valtioneuvoston päätös runsasrikkisen raskaan polttoöljyn käytön rajoittamisesta	608
175	Liikenneministeriön päätös televerkkojen liikenteellisestä aluejaosta annetun päätöksen 2 §:n muuttamisesta	609
176	Työsuojeluhallituksen päätös hyväksyttävistä asbestipurkutyössä käytettävistä menetelmistä ja laitteista annetun päätöksen muuttamisesta	610

N:o 165

Laki

valtion tulo- ja menoarviosta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1992

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan valtion tulo- ja menoarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/88) 2 §,
muutetaan lain nimikkeen ja 1 luvun otsikon suomenkielinen sanamuoto sekä 3, 4, 7, 15 ja 16 §,
18 §:n 1 momentti sekä 21 ja 22 § sekä
lisätään lakiin uusi 3 a § seuraavasti:

Laki

valtion talousarviosta

1 luku

Valtion talousarvio

3 §

Bruttobudjetointi

Arviot vuotuisista tuloista ja määrärahat
vuotuisiin menoihin otetaan valtion talousar-

vioon bruttomäärin niin, ettei menoja vähen-
netä tuloista eikä tuloja menoista (*bruttobudje-
tointi*).

Talousarviossa voidaan siten kuin asetuksel-
la tarkemmin säädetään valtiolle liikaa perityn
tulon palautus ottaa huomioon tulon vähen-
nyksenä palautuksen suoritusvuonna.

3 a §

Nettobudjetointi

Talousarvioon voidaan ottaa seuraavista tuloista ja menoista vain niiden erotusta vastaavat tuloarviot tai määrärahat (*nettobudjetointi*):

1) uusista valtionlainoista saatavat tulot ja valtionvelan kuoletukset; sekä

2) viraston ja laitoksen toiminnasta kertyvät tulot ja siitä aiheutuvat menot.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa nettobudjetoinnissa ei tuloina oteta huomioon veroja, veronluonteisia maksuja tai sakkomaksuja. Nettobudjetoinnin kohteena eivät myöskään voi olla siirtomenot tai niiden palautukset eivätkä sijoitusmenot tai omaisuuden myyntitulot, lukuun ottamatta viraston tai laitoksen toimintaan tarkoitetun irtaimen omaisuuden hankintaa tai irtaimen omaisuuden myyntiä.

Nettobudjetointi ei rajoita oikeutta päättää talousarviossa menojen enimmäismääristä, menojen kohdentamisesta tai muista sellaisista asioista, joista bruttobudjetoitaessa voidaan päättää.

4 §

Liikelaitosten budjetointi

Valtion liikelaitoksista annetun lain (627/87) mukaisen liikelaitoksen tulot ja menot jätetään valtion talousarvion ulkopuolelle sen mukaan kuin mainitussa laissa säädetään.

7 §

Määrärahojen ylittäminen ja siirtäminen

Kiinteää määrärahaa ei saa ylittää eikä siirtää käytettäväksi varainhoitovuoden jälkeen.

Arviomäärärahaa ei saa siirtää käytettäväksi varainhoitovuoden jälkeen. Lupa arviomäärärahan ylittämiseen voidaan antaa, jos ylitys perustuu lakisääteiseen, lakisääteistä vastaavaan tai ennakoimattomaan muuhun välttämättömään tai vaikeasti arvioitavaan tarpeeseen taikka arvioitua suurempaan yleisen kustannustason nousuun eikä määrärahatarvetta ole mahdollista muutoin toteuttaa. Lupa arviomäärärahan ylittämiseen voidaan myös antaa tulokertymän rajoissa silloin, kun kysymys on maksullisesta toiminnasta tai menot on sidottu tulokertymään.

Siirtomäärärahaa ei saa ylittää. Siirtomäärärahaa saa siirtää käytettäväksi varainhoitovuoden

den jälkeen enintään kahden seuraavan varainhoitovuoden aikana sen mukaan kuin talousarviossa päätetään.

15 §

Kirjanpidon yksityiskohtaisuus

Kirjanpidon tilit on järjestettävä siten, että talousarvion toteutumista on mahdollista seurata vähintään momentin tarkkuudella. Kirjanpidon tulee sisältää kaikki tulot, menot ja rahoitustapahtumat bruttomäärisinä sekä niiden oikaisu- ja siirtoerät.

Viraston ja laitoksen on järjestettävä maksullisen toiminnan kannattavuuden seuranta siten, että sen vuositulos voidaan esittää viraston tai laitoksen tilinpäätöksen yhteydessä, jollei maksullinen toiminta ole vähäistä.

Liikelaitosten kirjanpidosta säädetään erikseen.

16 §

Muu laskentatoimi

Edellä 15 §:ssä tarkoitetun kirjanpidon lisäksi viraston ja laitoksen tulee järjestää toiminnan kustannusten, omaisuuden tuoton ja toiminnalle asetettujen tavoitteiden seuraamista varten sekä muita johtamisen, seurannan ja valvonnan tarpeita varten muu laskentatoimensa siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

18 §

Tilinpäätösasiakirjan sisältö

Valtion tilinpäätösasiakirjaan, joka on julkaistava painettuna, on otettava:

1) talousarviotilit vertailuineen talousarvioon osaston, pääluokan, luvun ja momentin tarkkuudella;

2) valtion tase sen mukaan kuin asetuksella säädetään;

3) selvitys seuraavaan vuoteen siirretyistä määrärahoista;

4) talousarvion ulkopuolella olevien valtion rahastojen tuloslaskelmat ja taseet;

5) liikelaitosten tuloslaskelmat ja taseet;

6) selvitys valtion antamista lainoista;

7) selvitys valtionvelasta;

8) selvitys varainhoitovuoden päättyessä voimassa olleista valtion takauksista ja muista vastuusitoumuksista; sekä

9) muut valtiovarainministeriön määräämät selvitykset.

21 §

Virastojen ja laitosten tilinpäätökset

Viraston tai laitoksen tilinpäätöksen ja sen liitteiden rakenteesta samoin kuin niiden käsittelystä valtioneuvostossa tai ministeriössä voidaan säätää asetuksella. Asetuksella voidaan säätää myös viraston tai laitoksen velvollisuudesta laatia toimintakertomus samoin kuin toimintakertomuksen sisällöstä ja käsittelystä valtioneuvostossa tai ministeriössä.

22 §

Valtion omaisuus

Valtion omaisuutta on sen käyttötarkoitus

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1992

huomioon ottaen käytettävä tuottavalla tavalla.

Viraston ja laitoksen toimintaa varten talousarviossa osoitetuilla määrärahoilla ei saa hankkia varastoon hyödykkeitä enempää kuin mitä viraston tai laitoksen häiriötön toiminta edellyttää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1992.

Siirtomäärärahaan, joka on myönnetty vuonna 1992 tai sitä ennen, sovelletaan edelleen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Niin ikään sovelletaan vielä valtion varainhoitovuoden 1992 budjetointiin, kirjanpitoon ja sanotulta vuodelta tehtävään tilinpäätökseen tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita valtion tulo- ja menoarviosta annetun lain 4 §:n 1 momenttia sekä 15, 16 ja 18 §:ää.

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri Iiro Viinanen

1992

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä helmikuuta 1992

N:o 150—157

SISÄLLYS

N:o	Sivu
150 Valtion maksuperustelaki	563
151 Asetus kansainvälisistä pääliikenneväylistä tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (AGR) voimaansaattamisesta	566
152 Asetus kansainvälisen kasvinsuojeluyleissopimuksen tarkistetun tekstin voimaansaattamisesta	567
153 Asetus poliisin eräiden virkojen nimien muuttamisesta	568
154 Asetus opetusministeriöstä annetun asetuksen muuttamisesta	569
155 Asetus yhteisantennilaitosten tarkastuksista suoritettavista maksuista annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta	570
156 Valtioneuvoston päätös asunto-, omaksilunastamis- ja perusparannuslainan myöntämisessä sekä asukkaaksi hyväksymisessä sovellettavista arvosteluperusteista	571
157 Sisäasiainministeriön päätös peliautomaatista saatavan tavaravoiton arvon enimmäismäärästä	578

N:o 150

Valtion maksuperustelaki

Annettu Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1992

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Valtion viranomaisten suoritteiden maksullisuuden ja suoritteista perittävien maksujen määrityksen yleisistä perusteista sekä maksujen muista perusteista säädetään tässä laissa.

Tämä laki koskee myös tasavallan presidentin kansliaa sekä eduskuntaa sen kanslian sekä valtioneuvoston kanslian, eduskunnan oikeusasiamiehen ja Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunnan kanslian samoin kuin Eduskunnan kirjaston osalta.

Tämä laki ei koske valtion liikelaitoksia eikä valtion rahastoja, ellei rahastoista toisin säädetä. Tämä laki ei koske myöskään virastoja ja laitoksia, joiden maksullinen toiminta on ennen tämän lain voimaantuloa lailla säädetty järjestettäväksi liikeperiaatteiden mukaan.

2 §

Lain suhde muihin säännöksiin

Jos muulla lailla tai laissa olevan valtuutuksen nojalla annetaan tästä laista poikkeavia säännöksiä, noudatetaan niitä tämän lain sijasta.

Tämän lain nojalla annettavalla asetuksella voidaan poiketa siitä, mitä eräiden vähäisten saatavien perimättä jättämisestä annetussa laissa (266/50) säädetään.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) valtion viranomaisen suoritteella virkatöitä, valtion tuottamia tavaroita ja palveluita sekä muuta toimintaa; sekä

2) julkisoikeudellisella suoritteella valtion viranomaisen suoritetta, jonka kysyntä perustuu lakiin tai asetukseen ja jonka tuottamiseen viranomaisella on tosiasiallinen yksinoikeus.

2 luku

Suoritteiden maksullisuuden ja maksujen
suuruuden yleiset perusteet

4 §

Maksulliset suoritteet

Seuraavat suoritteet tulee olla maksullisia, jollei suoritteen maksuttomuudelle ole perusteltua syytä:

1) tavarat, jotka valtion viranomaisen on tuottanut;

2) palvelut, jotka on tuotettu tilauksesta tai muusta toimeksiannosta;

3) päätökset, jotka on tehty hakemuksesta; sekä

4) muu toiminta, milloin suoritteen tuottaminen on seurausta vastaanottajan toimenpiteestä.

Suoritteen tulee olla maksullinen etenkin silloin, kun myös muu kuin valtion viranomaisen tuottaa sitä tai siihen verrattavaa suoritetta maksullisena tai kun suoritteen tuottaminen liittyy vastaanottajan taloudelliseen toimintaan.

5 §

Maksuttomat suoritteet

Seuraavat suoritteet tulee olla maksuttomia, jollei suoritteen maksullisuudelle ole erityistä syytä:

1) suoritteet, joiden tuottamisen ei voida katsoa kohdistuvan suoranaisesti yksittäiseen henkilöön, yritykseen eikä muuten tarkoin rajattuun ryhmään;

2) suoritteet, joiden tarkoituksena on toimeentulon turvaavan etuuden antaminen; sekä

3) viranomaisen neuvot, ohjeet, opastus ja tiedottaminen, jos näistä aiheutuu vain vähäisiä kustannuksia.

6 §

*Julkisoikeudellisista suoritteista perittävät
maksut*

Julkisoikeudellisesta suoritteesta valtiolle perittävän maksun suuruuden tulee vastata suoritteen tuottamisesta valtiolle aiheutuvien kokonaiskustannusten määrää (*omakustannusarvo*).

Yhden tai useamman viranomaisen samantyyppisistä suoritteista voidaan määrätä saman-

suuruinen maksu silloinkin, kun suoritteen tuottamisesta aiheutuvat kustannukset poikkeavat toisistaan. Tällaisen kiinteän maksun suuruutta määrättäessä on otettava huomioon suoritteiden keskimääräinen kokonaiskustannus.

Maksu voidaan määrätä perittäväksi yleisesti suoritteen omakustannusarvoa alempana tai jättää kokonaan perimättä, jos siihen terveyden- ja sairaanhoitoon, muihin sosiaalisiin tarkoituksiin, oikeudenhoitoon, ympäristönsuojeluun, koulutustoimintaan tai yleiseen kulttuuritoimintaan liittyvistä tai näihin verrattavista syistä on perusteltua syytä. Erityisestä syystä maksu voidaan määrätä tietyltä ryhmältä perittäväksi suoritteen omakustannusarvoa alempana tai jättää kokonaan perimättä. Erityisestä syystä maksu, joka muuten määrättäisiin suoritteen omakustannusarvoa vastaavaksi, saadaan määrätä tätä korkeammaksi.

Silloin kun suoritteesta määrätään perittäväksi maksu, peritään vastaava maksu myös valtion viranomaiselta, jollei muuhun menettelyyn ole erityistä syytä.

Suoritetta tuottavan viranomaisen asiana on huolehtia siitä, ettei suoritteen tuottamisesta aiheudu enempää kustannuksia kuin, mitä suoritteen tarkoituksenmukainen laatutaso edellyttää.

7 §

Muiden suoritteiden hinnat

Viranomaisen muiden kuin 6 §:ssä tarkoitettujen suoritteiden hinnoista päätetään liiketaloudellisin perustein. Valtion talousarviossa voidaan osoittaa määräraha liiketaloudellisin perustein hinnoiteltujen suoritteiden hintojen alentamiseksi.

3 luku

Toimivalta maksuista päätettäessä

8 §

Ministeriön toimivalta

Asianomainen ministeriö päättää, mitkä hallinnonalan viranomaisten suoritteet tai suoriteryhvät ovat maksullisia ja mistä suoritteesta tai suoriteryhmästä maksu määrätään omakustannusarvon perusteella sekä mitkä suoritteet hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein. Mi-

nisteriöllä tarkoitetaan tässä laissa myös valtioneuvoston kansliaa.

Ministeriö päättää myös 6 §:n 2 momentissa tarkoitetuista kiinteistä maksuista sekä mistä suoritteesta tai suoriteryhmästä, millä 6 §:n 3 tai 4 momentissa sanotulla perusteella ja miten maksun suuruus voidaan määrätä suoritteen omakustannusarvosta poiketen.

9 §

Viranomaisen toimivalta

Muissa kuin 8 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa toimivalta maksuja ja suoritteiden hinnoittelua koskevissa asioissa on asianomaisella viranomaisella.

10 §

Erityiset virastot ja laitokset

Eduskunnan, tasavallan presidentin, oikeuskanslerin, valtiontilintarkastajan, eduskunnan oikeusasiamiehen ja Pohjoismaiden neuvoston Suomen valtuuskunnan kansliat sekä Eduskunnan kirjasto, Suomen Pankki ja kansaneläkelaitos määräävät itse maksuistaan.

4 luku

Erinäiset säännökset

11 §

Maksujen perintä

Maksu 6 §:ssä tarkoitetusta julkisoikeudellisesta suoritteesta saadaan periä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

Perittäessä saatavia 7 §:ssä tarkoitetuista muista suoritteista noudatetaan, mitä yksityisoikeudellisten saatavien perinnästä säädetään.

Helsingissä 21 päivänä helmikuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

12 §

Tarkemmat säännökset

Tarkempia säännöksiä omakustannusarvoon kuuluvista kustannuksista, maksun viivästyessä perittävistä viivästyskorosta, sen sijasta perittävistä viivästysmaksusta, maksuajasta ja maksuajalle määrättävästä korosta, ennakosta, vakuuksista, saamisen perimättä jättämisestä ja muista perintää koskevista seikoista sekä muusta lain täytäntöönpanosta voidaan, ottaen huomioon mitä 10 §:ssä säädetään, antaa asetuksella.

5 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

13 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1992.

Tällä lailla kumotaan:

1) 29 päivänä joulukuuta 1973 annettu valtion maksuperustelaki (980/73); sekä

2) eräiden viranomaisten toimituskirjoista ja virkatoimista suoritettavain maksujen perusteista 17 päivänä lokakuuta 1942 annettu laki (806/42) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

14 §

Siirtymäsäännökset

Kumottavien lakien nojalla annetut asetukset jäävät voimaan 31 päivään joulukuuta 1993 saakka, jollei niitä erikseen tätä ennen kumota.

Jos muussa lainsäädännössä viitataan tällä lailla kumottaviin lakeihin, viittauksen on katsottava tarkoittavan tätä lakia.

Valtiovarainministeri Iiro Viinanen

N:o 1512

Liikenneministeriön päätös

merenkululaitoksen maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1992

Liikenneministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/92) 8 §:n nojalla päättänyt:

1 §.

Soveltamisala

Tässä päätöksessä määrätään merenkululaitoksen maksullisista suoritteista ja niiden maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä kiinteistä maksuista.

2 §

Kiinteämaksuiset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista merenkululaitos perii oheisessa liitteessä olevan maksutaulukon mukaiset kiinteät maksut, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) luotsaus (liite 1).

3 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja suoritteita, jotka merenkululaitos hinnoit-

Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 1992

telee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) merenkululaitoksen aluksen, kulkuneuvon tai tukialusretkikunnan toimeksiannosta suorittama kuljetus, hinaus, avustustehtävä tai muu työsuoritus;

- 2) merenkululaitoksen julkaisut;

- 3) valokopiot, sähköiset tallenteet sekä muut jäljennökset tai otteet merenkululaitoksen hallussa olevasta asiakirjasta; sekä

- 4) muut toimeksiantoon perustuvat merenkululaitoksen suoritteet.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993 ja on voimassa vuoden 1993 loppuun.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Liikenneministeri *Ole Norrback*

Vanhempi hallitussihteeri *Aila Salminen*

xxxxxx

LUOTSAUSMAKSUT

Luotsausmaksut kannetaan markkoina seuraavan taksan mukaisesti:

LUOTSAUSTAKSA

Luotsattavan
aluksen netto-
vetoisuutta

osoittava luku (yli — enintään)	Luotsatun matkan pituus meripeninkulmissa (mpk)							
	1—6	7—12	13—20	21—30	31—40	41—50	51—70	71—100
0— 200	700	1050	1500	2050	2700	3300	4200	5700
200— 1 000	850	1300	1800	2450	3150	3850	4850	6500
1 000— 3 000	1050	1550	2150	2900	3700	4500	5650	7400
3 000— 6 000	1250	1850	2550	3500	4400	5300	6700	8550
6 000—10 000	1500	2200	3000	4050	5100	6100	7600	9700
10 000—20 000	1800	2650	3550	4800	6000	7200	8900	11250
20 000—30 000	2100	3100	4200	5700	7050	8400	10400	13000

Alukselle, jonka nettovetoisuus on enemmän kuin 30 000 rekisteritonnia, lasketaan luotsausmaksu siten, että vetoisuudeltaan 30 000 tonnin alukselta kannettavaan maksuun lisätään jokaista alkavaa 30 000 tonnin yli menevää 10 000 tonnia kohden määrä, joka on yhtä suuri kuin vetoisuudeltaan 20 000 tonnin ja 30 000 tonnin aluksien luotsausmaksujen erotus kysymyksessä olevalla matkalla.

Luotsausasetuksessa säädetty odotusraha on 565 markkaa kultakin kuudelta ensimmäiseltä tunnilta. Kultakin seuraavalta tunnilta odotusraha on 320 markkaa.

Kun kaksi luotsia joko määräysten mukaisesti tai pyynnöstä toimittaa luotsauksen, kannetaan luotsausmaksu 50 prosentilla korotettuna.

Kun alus, laite tai lautta kulkee Saimaan kanavassa tai Saimaan vesistöalueella, peritään edellä mainituista luotsausmaksuista 50 prosenttia.

Yleinen osasto
Merenkulkupiirit

Viite Merenkululaitoksen johdon neuvottelutilaisuus 17.12.1992

Asia **ULKOPUOLISILLE TEHTÄVÄT VÄYLÄNHOITOTYÖT
TYÖRYHMÄN PERUSTAMINEN**

Merenkululaitoksen johdon neuvottelutilaisuudessa 17.12.1992 sovittiin työryhmän muodostamisesta selvittämään ulkopuolisille tehtävien väylähoitotöiden hinnoittelua ja muita ehtoja.

Työryhmän vetäjäksi on nimetty toimistoinsinööri Seppo Saarela väyläosastosta. Merenkulkupiirejä pyydetään nimeämään ryhmään edustajansa. Yleistä osastoa pyydetään nimeämään ryhmään talouskysymyksiä tunteva henkilö.

Kun työryhmän tulee saada ehdotuksensa valmiiksi jo tulevan helmikuun aikana, pyydetään ilmoitusta työryhmän jäsenistä väyläosastolle ensi tilassa, mikäli mahdollista jo kuluvan joulukuun loppuun mennessä.

Merenkulkuneuvos

Kimmo Marnola

Yli-insinööri

Seppo Rossi

TIEDOKSI:

VTu
Seppo Saarela

TEKNILLISTEN TOIMIALOJEN HINNOITTELULASKELMIA 26.08.93

I TUNTITYÖ
LÄHTÖKOHTA:
VÄLITTÖMÄT KUSTANNUKSET
-TYÖTÄ SUORITTAVAN HENKILÖN KUUKAUSIPALKKA
-KUUKAUSIPALKKA JAETAAN LUVULLA 150 => HENKILÖN TUNTIPALKKA
TAI LUVULLA 163 JOS VIKKOTYÖTUNTEJA 40

	SL	SM	PL	JS	YHT
PALKKAUSKUSTANNUSLISÄ %	65	65	65	65	65

MUIDEN KULUTUSMENOJEN LISÄ &
- VAIN ORGANISAATION YLLÄPITÄMISEEN KOHDISTUVAT MENOT

tp 1992	SL	SM	PL	JS	YHT
-MATKAMENOT 1)	370.310	289.267	336.781	1.083.734	2.080.092
-HENK. MENOT	90.483	80.925	111.760	677.663	960.831
-TOIMISTOMENOT	370.382	196.315	337.655	862.524	1.766.876
-TILAKUSTANNUKSET 2)	2.855.209	4.964.099	3.186.370	21.140.238	32.145.915
	3.686.383	5.530.605	3.972.566	23.764.159	36.953.714
SUITEUTETAAN KENTTÄHENKILÖST	52,75	60,17	59,75	316,58	489
PALKKAUKSIIN	7.705.887	10.610.920	8.861.105	45.406.604	72.584.516
MUIDEN KULUTUSMENOJEN LISÄ &	47,84	52,12	44,83	52,34	50,91
1) MATKAMENOISSA HUOMIOITU PUOLET NORMAALISTA MATKOISTA. -PUOLET KOULUTUKSEN MATKOJA, PUOLET MUITA					
2) TILAKUSTANNUKSET -LASKENNALLINEN KUSTANNUSLISÄ					
KENTTÄHENKILÖSTÖ					
-LASKETTU KESKIMÄÄRÄISEN VÄYLÄASEMAN PÄÄOMAKUSTANNUSTEN JA HOITOKUS- TANNUSTEN PERUSTEELLA					
-OLETUS YHDELLÄ VÄYLÄASEMALLA 3,55 HTV					
-JÄRVI-SUOMESSA TILAKUSTANNUKSET ½ RANNIKON KUSTANNUKSISTA					
KONTTORIHENKILÖSTÖ					
-KÄYTETTY TOTEUTUNEET VUOKRAT TAI LASKENNALLISET VUOKRAT					
-JOENSUUN ALUETOIMISTON PÄÄOMAKUSTANNUKSET 250.000,-/VUOSI					

*****

*****

VÄLILLISET KUSTANNUKSET
-TEKNILLISEN TOIMIALAN HALLINTO

SL	SM	PL	JS	YHT
631	7.300	8311	930	
			9.320	
			9.330	
			9.340	
			9.350	
			9.360	

KARLSSON	RUUSKANEN	KNIP	AALTONEN
ANDERSSON	HIRVONEN	LINTALA	TASKINEN
LAAKSOLAHTI	LEMPIÄINEN	AHLSKOG	KALLIOKOSKI
NUUTINEN	SEPPÄLÄ	UUOTINEN	KAUPPINEN
		ASUNMAA	SUOMALAINEN
			ASIKAINEN
			OLLARANTA
			JÄRVENPÄÄ
			TAAVITSAINEN
			MALINEN
			KOLJONEN
			RUTANEN
			SARKOLA
			ELOMAA
			PAJUNEN

JÄRVI-SUOMESSA LASKETTU MUKAAN
1 TOIMIALAPÄÄLLIKKÖ
1 SIHTEERI
5 ALUEPÄÄLLIKKÖÄ
8 SIHTEERIÄ

PALKAT	809.402	730.359	1.114.915	2.746.625	5.401.300
MUUT KULUTUSMENOT	90.437	64.216	112.944	474.672	742.269
LASKENNALLISET VUOKRAT	31.703	46.151	0	99.858	177.713
TT:N HALL.KUST.YHTEENSÄ	931.541	840.726	1.227.859	3.321.156	6.321.282

TEKNILLISEN TOIMIALAN+TYÖLLISYYS-

PALKKAUKSET YHTEENSÄ	14.527.758	23.916.816	21.741.210	58.753.596	118.939.380
./ TT:N HALL.PALKKAUKSET	-809.402	-730.359	-1.114.915	-2.746.625	-5.401.300
EROTUS	13.718.356	23.186.458	20.626.295	56.006.971	113.538.079

-----TT:N HALLINNON KUSTANNUSLISÄ %-----						
TT:N HALL.KUST.YHTEENSÄ/TEKNILLISEN TOIMIALAN PALKKAUKSET						
./.	TT:N HALL.PALKKAUKSET	6,79	3,63	5,95	5,93	5,57

VÄLILLISET KUSTANNUKSET						
-PALKAT						
-MUUT KULUTUSMENOT						
-LASKENNALLISET VUOKRAT						
HALLINTOTOIMIALAN KUSTANNUKSE						
		2.979.000	3.520.000	2.902.000	6.566.000	15.967.000
PIIRIN PALKKAUKSET		64.884.541	92.652.325	50.583.260	85.116.181	293.236.307

HALLINNON KUSTANNUSLISÄ %		4,59	3,80	5,74	7,71	5,45

HALLINTOTOIMIALAN PO-KUST.						
PIIRIN PALKKAUKSET		203.802	203.802	203.802	594.936	1.206.342
		59.309.000	83.956.000	43.285.000	74.294.000	260.844.000

HALLINNON PO-KUSTANNUSLISÄ %		0,34	0,24	0,47	0,80	0,46

MKH:N HALLINNON YK-LISÄ %						
MKH:N HALLINNON KUSTANNUKSET		27.711.047				
./.		TILASTOTOIMISTO	-2.217.510			

EROTUS		25.493.537				
JOSTA 20 % PIIREIHIN		5.098.707				

PIIRIEN PALKKAUKSET		67.029.541				
		94.957.325				
		52.543.260				
		88.818.181				

YHTEENSÄ		303.348.307				
		SL				
MKH:N HALLINNON YK-LISÄ %		1,68				

		SM	PL	JS	YHT	
		1,68	1,68	1,68	1,68	

MKH:N HALLINNON PO-KUST.LISÄ %
MKL:N HALLINNON PO-KUST 5.148.993
./ PIIRIEN HALL.PO-KUST. -815.208

EROTUS 4.333.785
JOSTA 80 % PALVELEE KOKO 3.467.028
LAITOSTA 1)
MKL:N PALKKAUKSET 424.050.000
./ HALLINTO YHTEENSÄ -24.914.000
+ TILASTON PALKAT 1.475.475

YHTEENSÄ 400.611.475

	SL	SM	PL	JS	YHT.
MKH:N HALL. PO-KUST.LISÄ %	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87

1) POISLUETAAN TILASTON (KAIKKI) JA MERIKARTAN (ATK) PO-KUST

TUNTIHINNAN LASKEMINEN	SL	SM	PL	JS	YHT
KUUKAUSIPALKKA	10.000	10.000	10.000	10.000	10.000
TUNTIPALKKA	66,7	66,7	66,7	66,7	66,7
PALKKAUSKUSTANNUSLISÄ %	65	65	65	65	65
PALKKAKUSTANNUS TUNTIP.*1,65	110	110	110	110	110
MUIDEN KULUTUSMENOJEN LISÄ %	47,84	52,12	44,83	52,34	50,91
TT:N HALLINNON KUST.LISÄ %	6,79	3,63	5,95	5,93	5,57
HALLINNON KUSTANNUSLISÄ %	4,59	3,80	5,74	7,71	5,45
HALLINNON PO-KUSTANNUSLISÄ %	0,34	0,24	0,47	0,80	0,46
MKH:N HALLINNON YK-LISÄ %	1,68	1,68	1,68	1,68	1,68
MKH:N HALL. PO-KUST.LISÄ %	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87
LISÄPROSENTIT YHTEENSÄ	62,11	62,34	59,54	69,33	64,93
TUNTIHINTA					
PALKKAKUSTANNUS*LISÄPROS	178,32	178,57	175,49	186,26	181,43
KERROIN	2,67	2,68	2,63	2,79	2,72

MERENKULKULAITOKSEN KALUSTO

9.11.1993

KALUSTOTYYPPI	KONE- TEHO kW	TUNNIT 1 - 8 JOKAISelta ALKAVALTA TUNNILTA MK Minimi 1 tunti	TUNNIT YLI 8, ALLE 24 JOKAISelta ALKAVALTA TUNNILTA MK	JÄLLEEN- HANKINTAHINTA / PITOAika	KOMMENTTEJA
JÄÄKOTKA	<1300	3.200	1.500	15.000.000/25	HINNAT SISÄLTÄVÄT PALKKAUSKUST.
VÄYLÄALUS SEILI-LUOKKA		5.100	3.700	23.000.000/25	-"-
VÄYLÄALUS SEKTORI-L.		2.400	1.400	13.000.000/25	-"-
ÖT-ALUS LINJA-LUOKKA		3.100	1.700	20.000.000/25	-"-
ÖT-ALUS OILI-LUOKKA		1.300	600	8.000.000/20	-"-
RASKASKULJETUSALUS		1.400	900	6.000.000/20	-"-
VÄYLÄNHOITOVENE	> 400	400	200	2.200.000/15	EI SISÄLLÄ PALKKAUSKUSTANNUKSIA
VÄYLÄNHOITOVENE	< 400	200	100	900.000/15	-"-
TYÖVENE/HINAAJA	< 200	200	100	1.000.000/15	-"-
NOPEA YHTEYSVENE	< 200	250	120	1.000.000/15	-"-
TYÖLAUTTA, PROOMU, PONTTOONI, LOSSI		80	20	< 500.000/15	-"-
-"-		140	20	< 1.000.000/15	-"-
-"-		200	30	< 1.500.000/15	-"-
-"-		260	30	< 2.000.000/15	-"-
-"-		320	40	< 2.500.000/15	-"-
KEVYT HARA alle 6 m		40	10	150.000/10	-"-
RASKAS HARA yli 6 m		80	20	300.000/10	-"-
HYDROKOPTERIT		430	200	370.000/10	-"-
ILMATYNNYALUS		630	300	500.000/10	-"-
PORALAUTTA		1.000	120	10.000.000/20	-"-
MERIMITTARI		1.000	100	9.000.000/20	-"-
AUTOT		PAIKALLISEN VUOKRAAMON/VUOKRAAMOIDEN HINTATASON MUKAAN			
MOOTTORIKELKAT			- " -		
ASUNTOVAUNUT			- " -		
PERÄKÄRRYT			- " -		
PERÄMOOTTORIVENE	> 50 hv		- " -		
PERÄMOOTTORIVENE	< 50 hv		- " -		

MERENKULUN TURVALAITTEIDEN HUOLTOSOPIMUS

TURVALAITTEIDEN HUOLTAJA

Saaristomeren merenkulkupiiri
(jäljempänä piiri)

VÄYLÄNPITÄJÄ

Oy Yritys Ab
(jäljempänä väylänpitäjä)

SOPIMUKSEN SISÄLTÖ

1. Piiri hoitaa oma-aloitteisesti seuraavat tämän sopimuksen liitteessä 1 mainittujen turvalaitteiden huoltoon liittyvät toimenpiteet:
  - kelluvien turvalaitteiden sijainnin tarkastus keväisin ja vähintään kerran kahdessa kuukaudessa purjehduskauden aikana sekä kaikki tarvittavat uudelleensijoitukset;
  - paikaltaan siirtyneen tai kadonneen kelluvan turvalaitteen korvaaminen tilapäisesti vastaavalla tai muulla tehtävään sopivalla turvalaitteella; sekä
  - merenkululaitoksen yleisesti käyttämää tyyppiä olevan valaistun turvalaitteen huolto ja normaalit vikakorjaukset varaosineen sekä varaosien ja paristojen saannin varmistaminen.
2. Turvalaitteen erillinen tarkastus väylänpitäjän pyynnöstä laskutetaan erikseen tämän sopimuksen liitteessä 2 olevan hinnaston mukaisesti.

3. Väylänpitäjä vastaa onnettomuudesta, ilkivallasta tai epänormaaleista sää- tai jääolosuhteista johtuvista turvalaitteen korjaus- tai tarviketukustannuksista, turvalaitteen peruskorjauksesta sekä uusien turvalaitteiden hankintakustannuksista. Piiri voi erikseen sovittaessa hoitaa tässä kohdassa mainittuja tehtäviä väylänpitäjän kustannuksella.
4. Uusittaessa kylluvan turvalaitteen ankkurointitarvikkeita tai sijaintia osoittavia laitteita väylänpitäjä korvaa piirille työhön käytetyt tarvikkeet, jotka jäävät väylänpitäjän omistukseen.
5. Jos turvalaitteen uusiminen tai muutostyö tehdään väylänpitäjän erillisestä pyynnöstä, piiri veloittaa työstä liitteessä 2 olevan hinnaston mukaisesti.
6. Piirillä on oikeus tehdä huoltotyöt valitsemallaan tehtävään sopivalla kalustolla.
7. Tämän sopimuksen 1, kohdan mukaisten töiden hoitamisesta väylänpitäjä maksaa piirille korvauksena 10.600 mk vuodessa. Maksu tapahtuu kahdessa yhtä suuressa erässä tammi- ja heinäkuun viimeiseen päivään mennessä.

Korvaus sidotaan sen kuukauden kuluttajahintaindeksiin, jona sopimus tehdään. Indeksitarkistus tehdään kunkin vuoden joulukuussa ennen tammikuussa erääntyvän korvauksen maksamista.

Tarvittavista muista hintojen muutoksista sovitaan vuosittain syyskuun loppuun mennessä.
8. Piiri hoitaa sopimuksessa mainittujen turvalaitteiden vikakorjaukset samalla periaatteella kuin omien turvalaitteittensa.

9. Tämä sopimus on voimassa 01 / 01 19 94 lukien ja jatkuu kalenterivuoden kerrallaan, jollei toinen osapuoli irtisano sitä kolmea kuukautta ennen seuraavan vuoden alkua.
10. Yhteyshenkilönä piirissä tätä sopimusta koskevissa asioissa toimii XX.
- Väylänpitäjän yhteyshenkilönä toimii YY.
11. Tämä sopimus ei siirrä väylänpitäjän vastuuta piirille.

PAIKKA JA AIKA

Turku

30 / 11 1993

ALLEKIRJOITUKSET

LIITTEET: Turvalaiteluettelo (liite 1)
Hinnasto (liite 2)
Tärkeimmät väylän ylläpitoa koskevat säännökset

TÄYSITUHON 7,3 m väylällä sijaitsevat Oy YRITYS Ab omistamat Saaristomeren merenkulkupiirin huollossa olevat turvalaitteet:

<u>NIMI</u>	<u>N:o</u>	<u>LAJI</u>
STEN	3603	ETELÄVIITTA
PAPPER	3605	POHJOISVIITTA
SAX	3607	ITÄVIITTA
VIRU YL	20409	LINJATAULU
VIRU AL	20407	LINJATAULU

HUOMAUTUKSET

Yhtiön ylempi linjataulu on kytketty sähköverkkoon jolloin yhtiö maksaa kulutuksen.

Viitat ovat 225 mm muoviputkiviittoja joissa on heijastinnauhat ja tutkaheijastimet.

Saaristomeren merenkulkupiirissä väylänhoitotoissa käytettävät henkilöstön ja kaluston tuntihinnat.

HENKILÖSTÖ

Väylämestari	<u>200 mk/h</u>
Väylänhoitaja	<u>180 mk/h</u>

KALUSTO

Vene "meri-2000"	<u>400 mk/h</u>	(Ei miehistöä)
Muu väylänhoitovene	<u>200 mk/h</u>	(Ei miehistöä)
"OILI"-tyyppi	<u>1300 mk/h</u>	(Sis. miehistön)
"SEKTORI"-tyyppi	<u>2400 mk/h</u>	(Sis. miehistön)
"SEILI"-tyyppi	<u>5100 mk/h</u>	(Sis. miehistön)

MERENKULUN TURVALAITTEIDEN TÄYSHUOLTOSOPIMUS

TURVALAITTEIDEN HUOLTAJA

Saaristomeren merenkulkupiiri
(jäljempänä piiri)

VÄYLÄNPITÄJÄ

Oy Yritys Ab
(jäljempänä väylänpitäjä)

SOPIMUKSEN SISÄLTÖ

1. Piiri huoltaa liitteessä 1 mainitut väylänpitäjälle kuuluvat merenkulun turvalaitteet sekä vastaa niiden normaalista kulumisesta johtuvista korjauksista.
2. Väylänpitäjä vastaa onnettomuudesta, ilkivallasta tai epänormaaleista sää- tai jääolosuhteista johtuvista turvalaitteen korjaus- tai tarvikekustannuksista. Piiri voi erikseen sovittaessa hoitaa tässä kohdassa mainittuja tehtäviä väylänpitäjän kustannuksella.
3. Piiri huolehtii sellaisista pienehköistä väylän merkinnän kunnostus- ja parannustöistä, jotka eivät vaadi vesioikeuden käsittelyä, sekä vastaa näiden suunnittelusta ja dokumentoinnista.

4. Kaikkiin täyshuoltosopimuksen mukaisiin töihin mahdollisesti tarvittavat luvat hankkii väylänpitäjä.
5. Tämän täyshuoltosopimuksen 1 ja 3 kohtien mukaisten tehtävien hoitamisesta väylänpitäjä maksaa piirille korvauksena 15.700 mk vuodessa. Maksu tapahtuu kahdessa yhtä suuressa erässä tammi- ja heinäkuun viimeiseen päivään mennessä.
- Korvaus sidotaan sen kuukauden kuluttajahintaindeksiin, jona sopimus tehdään. Indeksitarkistus tehdään kunkin vuoden joulukuussa ennen tammikuussa erääntyvän korvauksen maksamista.
- Tarvittavista muista hintojen muutoksista sovitaan vuosittain kesäkuun loppuun mennessä.
6. Tämä sopimus on voimassa 01 / 01 1994 lukien ja jatkuu kalenterivuoden kerrallaan, jollei toinen osapuoli irtisano sitä kuutta kuukautta ennen seuraavan vuoden alkua.
7. Yhteyshenkilönä piirissä tätä sopimusta koskevissa asioissa toimii XX.
- Väylänpitäjän yhteyshenkilönä toimii YY.
8. Tämä sopimus ei siirrä väylänpitäjän vastuuta piirille.

PAIKKA JA AIKA

Turku

30 / 11 19 93

ALLEKIRJOITUKSET

LIITTEET: Turvalaiteluettelo (liite 1)

Hinnasto (liite 2)

Tärkeimmät väylän ylläpitoa koskevat säännökset

TÄYSITUHON 7,3 m väylällä sijaitsevat Oy YRITYS Ab omistamat
Saaristomeren merenkulkupiirin huollossa olevat turvalait-
teet:

<u>NIMI</u>	<u>N:o</u>	<u>LAJI</u>
STEN	3603	ETELÄVIITTA
PAPPER	3605	POHJOISVIITTA
SAX	3607	ITÄVIITTA
VIRU YL	20409	LINJATAULU
VIRU AL	20407	LINJATAULU

HUOMAUTUKSET

Yhtiön ylempi linjataulu on kytketty sähköverkkoon jolloin
yhtiö maksaa kulutuksen.

Viitat ovat 225 mm muoviputkiviittoja joissa on heijastin-
nauhat ja tutkaheijastimet.

Saaristomeren merenkulkupiirissä väylänhoitotoissa käytettävät henkilöstön ja kaluston tuntihinnat.

HENKILÖSTÖ

Väylämestari	<u>200 mk/h</u>
Väylänhoitaja	<u>180 mk/h</u>

KALUSTO

Vene "meri-2000"	<u>400 mk/h</u>	(Ei miehistöä)
Muu väylänhoitovene	<u>200 mk/h</u>	(Ei miehistöä)
"OILI"-tyyppi	<u>1300 mk/h</u>	(Sis. miehistön)
"SEKTORI"-tyyppi	<u>2400 mk/h</u>	(Sis. miehistön)
"SEILI"-tyyppi	<u>5100 mk/h</u>	(Sis. miehistön)